

Over doorwerking van kennis gesproken

Een praktijkonderzoek naar kennisproductie voor en kennisbenutting door de GGP

Over doorwerking van kennis gesproken

Een praktijkonderzoek naar kennisproductie voor
en kennisbenutting door de GGP

Auteurs

Jos Kuppens (Bureau Beke)

Emma Derksen (Bureau Beke)

Harry van Vliet (Hogeschool van Amsterdam)

Henk Ferwerda (Bureau Beke)

Analyses

Juno van Esseveldt (Bureau Beke)

Juni 2023

Colofon

Uitgave: Politie, in opdracht van de portefeuillehouder Gebiedsgebonden Politie Inge Godthelp en programmaleider verbinding politie en wetenschap Jaco van Hoorn

Fotografie: Beeldbank politie

Vormgeving: Osage, Utrecht

Drukwerk: Van der Most, Heerde

Informatie: portefeuille-ggp.korpsstaf@politie.nl

© 2023, Politie/Bureau Beke/Hogeschool van Amsterdam

Behoudens de door de wet gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt zonder schriftelijke toestemming van de politie, die daartoe door de auteurs met uitsluiting van ieder ander onherroepelijk is gemachtigd.

Inhoudsopgave

1	Inleiding	8
1.1	(De dagelijkse praktijk van) valorisatie	11
1.2	Een onderzoek naar kennisproductie en kennisbenutting	12
1.3	Uitgevoerde onderzoeksactiviteiten	14
1.4	Leeswijzer	17
2	Bereik van onderzoek	20
2.1	Bevindingen uit de survey	23
2.2	Bevindingen uit interviews	29
2.3	Belangrijkste bevindingen uit dit hoofdstuk	29
3	Relevantie van onderzoek	30
3.1	Bevindingen uit de survey	33
3.2	Bevindingen uit interviews	38
3.3	Belangrijkste bevindingen uit dit hoofdstuk	39
4	Gebruik van en verandering door onderzoek	40
4.1	Bevindingen uit de survey – gebruik	43
4.2	Bevindingen uit de survey – verandering	48
4.3	Bevindingen uit interviews	50
4.4	Belangrijkste bevindingen uit dit hoofdstuk	52
5	Terugblik, onderzoeksvragen en reflectie	54
5.1	Terugblik op het onderzoek	57
5.2	Antwoord op de onderzoeksvragen	58
5.3	Reflectie op de onderzoeksbevindingen	61
5.4	Enkele suggesties voor de toekomst	63
	Literatuurlijst	66
	Bijlage 1: Geselecteerde onderzoeken	67
	Bijlage 2: Interviewprotocol en verantwoording	69
	Bijlage 3: Uitnodigingsmail en survey	74

Voorwoord

Binnen de politieorganisatie wordt veel en divers onderzoek uitgevoerd. Dit geldt ook specifiek voor de Gebiedsgebonden Politie (GGP). Dergelijke onderzoeken leveren stuk voor stuk waardevolle inzichten op. Het is evenwel de vraag of de onderzoeken aansluiten bij de kennisbehoefte in de basisteams (BT's) en of de kennis binnen de GGP doorwerking heeft, dat wil zeggen bekend is, relevant wordt gevonden, benut wordt en tot eventuele veranderingen leidt. Onderhavig onderzoek poogt antwoord te vinden op deze vraag en legt de focus op doorwerking van kennis bij de GGP in de basisteams (BT's).

Binnen het onderzoek zijn verschillende handelingen verricht die we niet hadden kunnen uitvoeren zonder de ondersteuning van diverse betrokkenen bij verschillende instanties. Allereerst zijn we de politieonderzoekers veel dank verschuldigd voor hun bereidwilligheid om met ons in gesprek te gaan over hun onderzoek. Daarnaast willen we Barbara van Caem danken voor het aanleveren van de steekproef onder politiefunctionarissen en het uitzetten van een survey. Natuurlijk willen wij ook alle respondenten die hebben meegewerkt aan de survey en de groepsgesprekken hartelijk danken voor hun medewerking.

Ten slotte zijn we de leden van de leescommissie erkentelijk voor hun inzet tijdens het onderzoek. Deze commissie bestaat uit de volgende leden:

Mevrouw Van Caem	Nationale Politie
De heer Meurs	Politieacademie
De heer Mooijer	Universiteit van Amsterdam
De heer Van Hoorn	Nationale Politie

Arnhem/Amsterdam, 2023

De onderzoekers

1

Inleiding

Het onderwerp doorwerking van kennis is een speerpunt binnen de Nationale Politie: de vraag is dan hoe (wetenschappelijk) onderzoek en politiepraktijk met elkaar verbonden worden. Steeds meer wordt onderkend dat het belangrijk is dat wetenschappelijke onderzoeken ook daadwerkelijk doordringen in de (politie)praktijk.

De afgelopen jaren zijn in opdracht van de portefeuillehouder Gebiedsgebonden Politie (GGP) enkele tientallen onderzoeken uitgevoerd binnen de GGP. Daarnaast zijn in opdracht van het Programma Politie en Wetenschap onderzoeken uitgevoerd naar diverse aspecten van de GGP. Te denken valt aan onderzoek naar digitale wijkagenten, opgetekende lessen tijdens de coronacrisis én de kennis over ondermijning bij wijkagenten.

Dergelijke onderzoeken leveren stuk voor stuk waardevolle inzichten op. Het is evenwel de vraag of de onderzoeken aansluiten bij de (kennis)behoefte in de basisteams (BT's) en of de onderzoeksresultaten binnen de GGP doorwerken. Dat wil zeggen dat onderzoek bekend is, relevant wordt gevonden, benut wordt en tot eventuele veranderingen leidt.

Dit onderzoek legt de focus op doorwerking van onderzoeksresultaten bij de GGP in de basisteams (BT's).

1.1 (De dagelijkse praktijk van) valorisatie

Voor het benutten van kennis wordt ook wel de term valorisatie gebruikt. Valorisatie is, kort gezegd, het verzilveren van kennis. Hieronder valt nieuwe kennis, bijvoorbeeld over nieuwe technologie, welke wordt aangewend ten gunste van de maatschappij. Ook wordt met valorisatie gerefereerd aan op de plank liggende kennis die (economisch) rendabel wordt gemaakt. Het woord valoriseren zegt het zelf al: het bevat het woord 'valor' en betekent zoiets als waardevol maken. Die kennis wordt pas waardevol wanneer ze uitmondt in de overdracht naar en toepassing van kennis in de samenleving, publieke sector en bedrijven. In de Angelsaksische wereld wordt het valorisatieproces vaak aangeduid met de term *knowledge transfer*. Het klassieke model van overdracht van kennis verloopt vooral via het schrijven van een rapport, het geven van een lezing op een congres of via het publiceren van een (online) artikel. Valorisatie-activiteiten zijn vaak ook herkenbaar aan de nadruk op ondernemerschap en de focus op spin-offs (Wakkee, Van der Sijde & Nuijens, 2013).

Dit klassieke model van kennis overdragen zegt overigens niet alleen iets over de manieren van overdracht, maar gaat er ook vanuit dat wetenschap en toepassing twee nogal gescheiden werelden zijn, vandaar dat er een expliciet 'overdrachtsmoment' is, die ook een kant opwerkt: de wetenschap draagt kennis aan, de praktijk past toe. Als dat niet goed gaat, wordt valorisatie als 'oplossing' naar voren geschoven (Nederland Ondernemend Innovatieland Innovatieplatform, 2009).

Het is evenwel de vraag of deze manieren van overdracht van kennis ook aansluiten bij de behoeften binnen de GGP. Mocht dit niet het geval zijn dan bestaat de kans dat de benutting van kennis niet optimaal is.

De discussie over doorwerking benadrukt dat onderzoek en toepassing vaak veel meer met elkaar verstrengeld zijn, door bijvoorbeeld participatie van stakeholders. Hierdoor is er niet alleen sprake van een expliciet overdrachtsmoment maar vindt 'overdracht' vaak ook veel impliciet plaats tijdens het onderzoek. Ook is er wederkerigheid, in de zin dat de praktijk waardevolle (praktijk)kennis aandraagt bij het ontwikkelen van nieuwe inzichten. Het gaat dus bij doorwerking niet alleen om andere manieren van overdracht maar ook om de relatie tussen onderzoek en praktijk. Die relatie is ook afhankelijk van het type onderzoek dat uitgevoerd wordt, een strategische studie is iets anders dan het handelingsrepertoire van een professional onderzoeken. Deze contextafhankelijkheid komt bij doorwerking meer tot zijn recht dan bij de gebruikelijke valorisatie-instrumenten.

1.2 Een onderzoek naar kennisproductie en kennisbenutting

Bij de Nationale Politie bestaat behoefte om meer zicht te krijgen op doorwerking van kennis die (wetenschappelijk) onderzoek heeft opgeleverd. Bureau Beke (Beke) en de Hogeschool van Amsterdam (HvA) hebben daarom samen een onderzoek uitgevoerd naar kennisproductie en -benutting, waarin zowel voor 'aanbieders' (onderzoekers die onderzoek uitvoeren voor de politie) als 'ontvangers' (de GGP in de BT's) aandacht is. Met betrekking tot de doelgroep voor onderhavig onderzoek richten we ons aan de aanbodkant op onderzoekers en aan de kant van de ontvangers op de Teamchefs, Operationeel Experts en Operationeel Specialisten in de BT's. Belangrijk om te vermelden is dat het onderzoek niet bedoeld is om een oordeel over de mate van valorisatie in de GGP te vellen, maar hier juist input en suggesties voor toekomst voor te geven.

Voor de aanbodkant zijn als startpunt in eerste instantie de volgende onderzoeksvragen geformuleerd:

1. Hebben onderzoekers in de voorfase, bij de uitvoering van hun onderzoek en bij publicatie, contact met de uiteindelijke ontvangers en zo ja, op welke manier en waarover?
2. Op welke manier hebben de onderzoekers ervoor gezorgd dat de kennis die ze geproduceerd hebben ook doorwerkt binnen de GGP?
3. Hoe hebben de onderzoekers rekening gehouden bij het schrijven van hun conclusies met de toepassing ervan in de praktijk?
4. Hebben onderzoekers feedback gekregen vanuit de praktijk over hun onderzoek? En welke consequenties heeft dat gehad voor hun volgende onderzoeken?
5. Wat denken de onderzoekers dat de verwachtingen zijn van de afnemers over het onderzoek?

Bij verdere uitwerking van het onderzoek is besloten gebruik te maken van vier hoofdthema's, gebaseerd op de zogenaamde 'doorwerkingsmatrix', om het onderzoek te structureren, namelijk: bereik, relevantie, gebruik en verandering. Deze matrix wordt later verder toegelicht. Op basis van de vier hoofdthema's zijn de oorspronkelijke vijf onderzoeksvragen geherformuleerd in de volgende vier vragen:¹

¹ In bijlage 2 staat een verantwoording opgenomen voor het koppelen van de interviewvragen aan de (oorspronkelijke) onderzoeksvragen.

Vraag naar 'bereik':

1. Hebben de onderzoekers met hun onderzoeksrapport de doelgroep bereikt voor wie de onderzoeksresultaten bedoeld waren?

Vraag naar 'relevantie':

2. Op welke wijze hebben de onderzoekers ervoor gezorgd dat het onderzoek relevant is (gebleven) voor de politieorganisatie?

Vraag naar 'gebruik':

3. Hoe hebben de onderzoekers rekening gehouden bij het opstellen van hun conclusies met de toepassing ervan in de praktijk?

Vraag naar 'verandering':

4. Hebben onderzoekers inzicht en/of feedback gekregen vanuit de praktijk over hun onderzoek of deze daadwerkelijk heeft geleid tot veranderingen in de organisatie?

Aan de kant van de ontvangers hebben eveneens onderzoeksvragen centraal gestaan die betrekking hebben op de thema's bereik, relevantie, gebruik en verandering:

Vragen naar 'bereik':

- 5a. Op welke wijze wordt kennis binnen de GGP verspreid?
- 5b. In hoeverre zijn GGP'ers bekend met de onderzoeken die zijn uitgevoerd?

Vraag naar 'relevantie':

6. Wordt de kennis die de GGP'ers bereikt als relevant gezien voor zijn/haar beroepsuitoefening?

Vragen naar 'gebruik':

- 7a. Hoe willen GGP'ers bij voorkeur kennis tot zich nemen?
- 7b. Wordt de kennis die de GGP bereikt daadwerkelijk gebruikt?

Vraag naar 'verandering':

8. Heeft de kennis die de GGP bereikt daadwerkelijk geleid tot verandering?

1.3 Uitgevoerde onderzoeksactiviteiten

Om de onderzoeksvragen te beantwoorden, is gekozen voor een deels kwalitatief (gesprekken) en deels kwantitatief (survey) onderzoek. De onderzoeksactiviteiten worden na presentatie van het onderzoeksdesign nader toegelicht. Het onderzoek is opgestart in januari 2022 en voornamelijk uitgevoerd in de periode maart – november 2022.

Voorfase: selectie van tien politieonderzoeken

Om te komen tot een selectie van onderzoeken die in het onderzoek centraal staan zijn de volgende criteria aangelegd:

- De periode waarbinnen de onderzoeken verschenen zijn ligt tussen de jaren 2018 en 2020. De achterliggende gedachte hiervan is dat gekozen is voor meerdere jaren en dat onderzoeken een periode de tijd moeten hebben gehad om door te werken. Daarom zijn geen onderzoeken uit 2021 en 2022 geselecteerd.
- Onderzoeken van zowel universiteiten, hogescholen als onderzoeksbureaus moeten vertegenwoordigd zijn.
- De onderzoeken moeten zich richten op GGP-thema's.
- Onderzoeken van de betrokken onderzoekers (Bureau Beke, Hogeschool van Amsterdam) zelf zijn buiten beschouwing gelaten.

De criteria leidden tot 39 onderzoeken. Uiteindelijk zijn uit de longlist van 39 onderzoeken tien onderzoeken geselecteerd. De redenen om 29 onderzoeken af te laten vallen lagen bijvoorbeeld in de omstandigheid dat onderzoek te weinig op de praktijk was gericht, er al een onderzoek van het betreffende onderzoeksteam geselecteerd was of het onderzoek te zeer gericht was op opsporing ('grijs onderzoek'). Zie bijlage 1 voor het overzicht van de geselecteerde onderzoeken.²

In een latere fase van het onderzoek is gepoogd de onderzoeken onder te verdelen naar type om de resultaten op een dieper niveau te kunnen verklaren. Waar enerzijds meer sprake is van strategisch ofwel operationeel onderzoek, zijn er anderzijds veel onderzoeken die beide niveaus raken. Dit maakt het onderscheid in type onderzoek lastig, waardoor niet is onderzocht welk type onderzoek welke bijbehorende doorwerking heeft. Het is dan ook belangrijk om te noemen dat er in dit onderzoek geen sprake is van een meting van daadwerkelijke/feitelijke doorwerking van onderzoeken in de praktijk, maar van meningen over doorwerking van onderzoeken. Het gebruik van de tien onderzoeken in onderhavig onderzoek heeft als voornaamste functie gehad om te fungeren als vehikel om in gesprek te gaan met onderzoekers over doorwerking.

² Zie bijlage 1 voor het overzicht van de geselecteerde onderzoeken.

Interviews met onderzoekers

Voor het uitvoeren van de interviews met de onderzoekers van de tien rapporten is in eerste instantie contact gezocht met de hoofdonderzoeker (eerste auteur). Indien deze niet beschikbaar/bereikbaar was, is getracht een van de overige auteurs te bereiken. Uiteindelijk is het gelukt om met acht onderzoekers contact te krijgen en een interviewgesprek te voeren over diverse thema's van doorwerking.³

Het interviewprotocol is gebaseerd op onderzoek aan de Hogeschool van Amsterdam naar de doorwerking van onderzoek naar de praktijk. Enerzijds betreft dit onderzoek een meer theoretische invulling van het begrip doorwerking, anderzijds een praktisch onderzoek naar de doorwerking van onderzoeksresultaten naar de praktijk. De theoretische uitwerking van het begrip doorwerking heeft duidelijk gemaakt dat het effect van onderzoeksinspanningen bekeken kan worden op basis van vier aspecten: is er sprake van bekendheid met het onderzoek, wordt het onderzoek relevant gevonden, worden inzichten/opbrengsten van het onderzoek gebruikt/toegepast, en heeft die toepassing geleid tot daadwerkelijke veranderingen. Deze vierdeling is onderdeel van de zogeheten doorwerkingsmatrix. De vierdeling is gebruikt als ruggengraat voor het interviewprotocol en, zoals genoemd, voor de herformulering van de onderzoeksvragen (zie bijlage 2). Over deze en andere theoretische aspecten van het begrip doorwerking is gepubliceerd in andere publicaties (onder andere Van Vliet, 2022). De praktische basis voor het interviewprotocol betrof een project binnen de Hogeschool van Amsterdam naar de 'doorvertaling' van onderzoeksresultaten van onderzoeksprojecten naar de praktijk. In dit project 'Mind the Gap' zijn interviews en sessies gehouden met projectmanagers om te achterhalen wat die doorvertaling zo lastig maakt. Van de ervaringen en de gebruikte interviewvragen in dit project is gebruik gemaakt bij het opstellen van het interviewprotocol.

De praktische uitvoering van de interviews is erg afhankelijk geweest van de beschikbaarheid van de betreffende onderzoekers van de gekozen onderzoeken. Van de geselecteerde tien onderzoeken zijn er, zoals gezegd, uiteindelijk acht interviews afgenomen met een betrokken onderzoeker.⁴ Hiervan zijn er drie *face-to-face* afgenomen, een telefonisch en vier via een online videogesprek. De interviews duurden gemiddeld een uur. Met uitzondering van het telefonische interview zijn van alle gesprekken opnames gemaakt (audio of video), met instemming van de geïnterviewden. De interviews zijn naderhand uitgewerkt in een schematisch overzicht dat het interviewprotocol volgt en de eerder genoemde thema's over doorwerking (bereik, relevantie, gebruik en verandering).

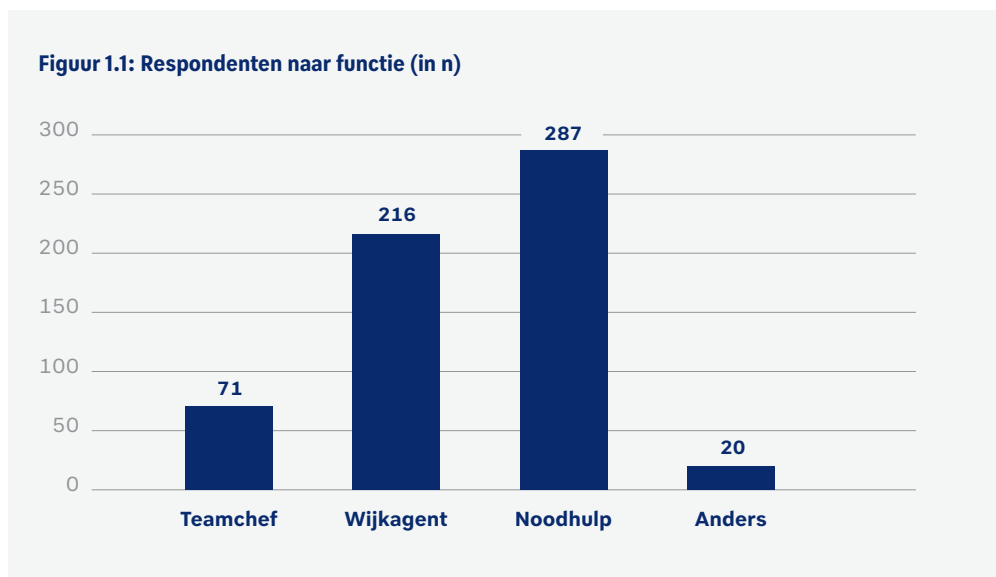
De resultaten van de interviews zullen niet op individueel niveau gerapporteerd worden maar middels een algemene beschrijving van observaties, verschillen en overeenkomsten tussen de acht geïnterviewden. Bepaalde typerende uitspraken over een onderwerp zullen geparafraseerd worden weergegeven.

3 Zie bijlage 2 voor het interviewformat.

4 Er zijn voor twee onderzoeken geen interviews afgenomen.

Opstellen en uitzetten online survey voor de ontvangers in de basisteams

In overleg met de opdrachtgever is ervoor gekozen om de survey voor te leggen aan een steekproef van politiefunctionarissen binnen de basisteams. Bewust is gekozen voor een afspiegeling van voor de GGP relevante functies, zoals teamchefs, operationeel experts (algemeen en wijkagent) en senior GGP'ers (algemeen en wijkagent). In samenspraak met de opdrachtgever is bewust voor deze functies gekozen, om een afspiegeling te krijgen van praktijkfuncties op verschillende niveaus. In totaal is naar 1.958 personen een mail met een toelichting op het onderzoek gestuurd.⁵ Daarin is ook een link naar de survey geplaatst. In totaal is de link naar vragenlijst ruim 900 keer aangeklikt en waren 594 (30 procent) surveys voldoende ingevuld om mee te nemen in het onderzoek.⁶ Voor het onderzoek zijn de genoemde functies als volgt ingedeeld:

De meeste respondenten (n=503, 85 procent) vervullen de functie van wijkagent of noodhulpfunctionaris. Bijna een op de acht respondenten (71, 12 procent) is teamchef. Onder de 'anders'-categorie vallen voornamelijk functies als Senior GGP-medewerkers en OGGz-coördinatoren. In de resultaatbeschrijving van de survey zal op sommige onderdelen gekeken worden of er verschillen tussen teamchefs, wijkagenten en noodhulp voorkomen wat betreft bepaalde aspecten van doorwerking. Deze subanalyses staan in aparte kaders weergegeven.

⁵ Zie bijlage 3 voor de uitnodigingsmail.

⁶ Onder 'voldoende' verstaan we dat respondenten in ieder geval de vragen over het ontvangen en verspreiden van onderzoeken hebben ingevuld.

De inhoud van de survey is aan de hand van de in paragraaf 1.2 geformuleerde onderzoeksvragen vormgegeven. Daarbij is eveneens gebruik gemaakt van de inzichten die rondom doorwerking bekend zijn (De Jong et al., 2011; Franken et al., 2018; Spaapen & van Drooge, 2011; Van Vliet, 2022). Deze inzichten hebben deels ook aan de basis van de topiclijst voor de interviews met de onderzoekers van de wetenschappelijke publicaties gestaan. Daarnaast heeft de survey zich ook gericht op de dagelijkse politiepraktijk. Zo is onder andere gevraagd naar relevantie van onderzoek voor de politiepraktijk in het algemeen en naar relevantie van de tien specifieke onderzoeken hierop. Daarnaast is bijvoorbeeld gevraagd naar het daadwerkelijk gebruik van de onderzoeken en naar suggesties om onderzoeken beter te ontsluiten voor de politiepraktijk.⁷

Het interviewprotocol en de surveyvragen zijn voorafgaand aan de uitvoering van de onderzoeksactiviteiten op elkaar afgestemd, om te zorgen dat de resultaten van de twee verschillende methoden goed met elkaar gekoppeld konden worden ten behoeve van de analyses en de resultaatbeschrijvingen.⁸

Groepsgesprekken met GGP'ers

In de survey is aan de respondenten gevraagd of zij eventueel online met ons door willen praten over kennisbehoefte en -benutting. Er waren acht politiefunctionarissen (voornamelijk operationeel specialisten en een teamchef) bereid om met onderzoekers in gesprek te gaan, opgedeeld in drie groepsgesprekken. In de groepsgesprekken zijn enkele bevindingen uit de survey gepresenteerd, is aan deelnemers een reactie gevraagd op deze bevindingen en eventuele suggesties die zij nog hebben om zicht op de kennisbehoefte en kennisverspreiding te optimaliseren.

1.4 Leeswijzer

In de hoofdstukken 2 tot en met 4 gaan we in op de volgende vier aspecten van doorwerking:

- Hoofdstuk 2: het bereik van de genoemde wetenschappelijk onderzoeken: de mate waarin, en hoe, onderzoeken binnen de basisteams verspreid worden en de kennis die dit oplevert;
- Hoofdstuk 3: de relevantie van wetenschappelijke onderzoeken: de mate waarin en waarom onderzoeksresultaten relevant worden gevonden voor het werk van de GGP;
- Hoofdstuk 4: het gebruik van wetenschappelijke onderzoeken en de verandering die deze teweeg brengen: het thema gebruik verwijst naar de manier waarop de respondenten de onderzoeken raadplegen en de resultaten gebruiken in hun werk. Het thema verandering geeft aan in welke mate de onderzoeksresultaten verandering teweeg brengen in het basisteam.

⁷ Zie bijlage 3 voor de surveyvragen.

⁸ Na het sluiten van de survey zijn de ingevulde antwoorden geanalyseerd in het statistisch programma SPSS. In de analyses is gebruik gemaakt van verschillende statistische analysetechnieken, waaronder t-toetsen (op de eerder vermelde functie-indeling) en de Kendall's tau-b, voor het berekenen van rangcorrelaties.

Een aantal opmerkingen is nog relevant om te maken. Ten eerste zijn de aspecten 'gebruik van wetenschappelijke onderzoeken' en 'de verandering die deze teweeg brengen' in een hoofdstuk samengenomen, omdat deze thema's in nauw verband tot elkaar bleken te staan.

Ten tweede worden per hoofdstuk achtereenvolgens de surveyresultaten en de observaties uit de interviews met de betreffende vertegenwoordigers van het wetenschappelijke onderzoek beschreven. De bevindingen uit de groepsgesprekken zijn ter illustratie als intermezzo's in de hoofdstukken opgenomen.

Ten derde zijn de resultaten uit de survey wel gekoppeld aan de gegevens van de onderzoeken, maar de resultaten uit de interviews niet. Dit is bewust zo gedaan, omdat de surveyresultaten op meer algemeen niveau resultaten weergeven over bereik, relevantie, gebruik en verandering. De interviews gaan daarentegen dieper in op deze thema's, waarbij het voor meerdere onderzoekers van belang was om anoniem hun mening over deze thema's te geven.

De rapportage eindigt met hoofdstuk 5, waarin teruggeblikt wordt op het onderzoek en de onderzoeksvragen beantwoord worden. Dit hoofdstuk sluit af met een reflectie op de onderzoeksresultaten en geeft op grond van alle bevindingen enkele suggesties voor de toekomst.

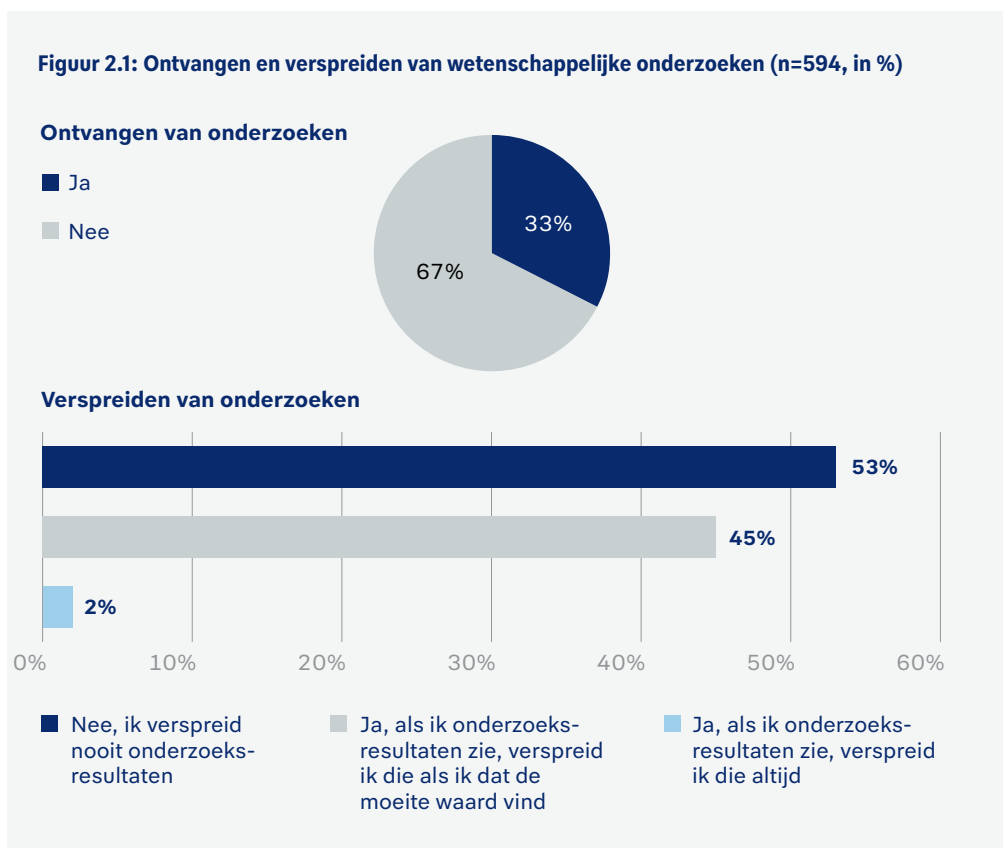
2

Bereik van onderzoek

In dit hoofdstuk wordt ingegaan op het bereik van de tien wetenschappelijk onderzoeken. Meer specifiek gaat het dan om de mate waarin onderzoeken binnen de basisteams verspreid worden en de kennis die dit oplevert. Eerst volgen de bevindingen uit de survey, waarna de bevindingen uit de interviews met de onderzoekers aan bod komen.

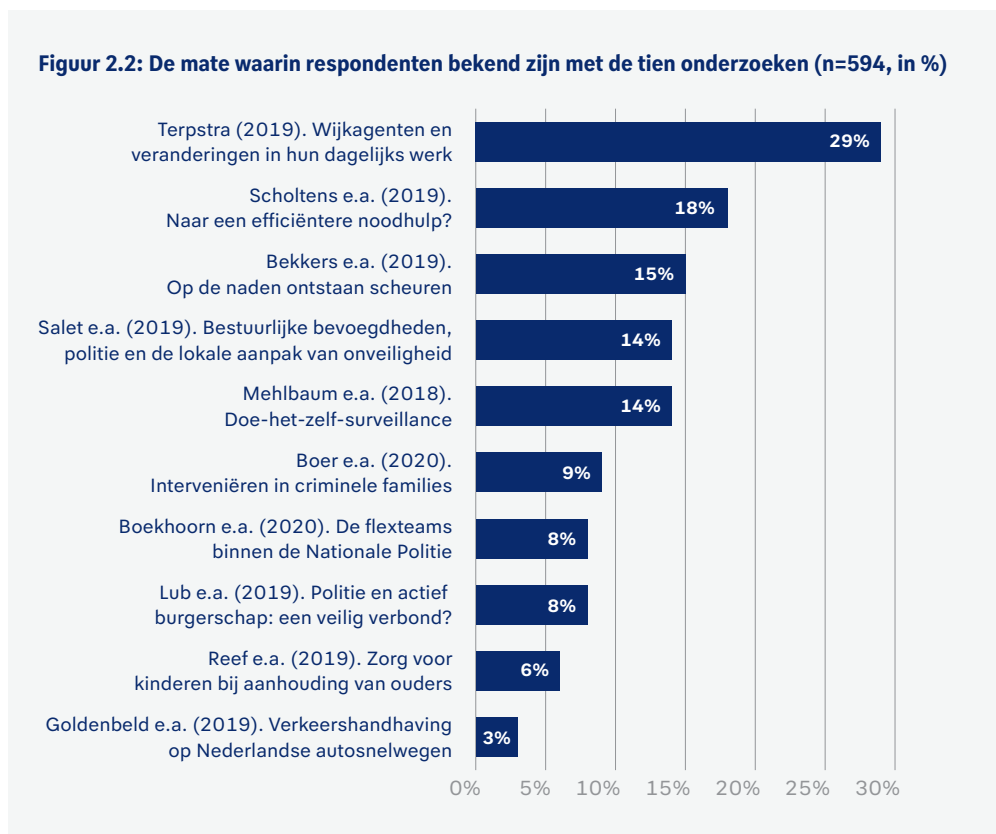
2.1 Bevindingen uit de survey

De respondenten is gevraagd naar het ontvangen en verspreiden van onderzoeksresultaten en bekendheid met onderzoek. Een derde (33 procent) van de 594 respondenten geeft aan wetenschappelijke onderzoeken te ontvangen. Van deze 33 procent geeft een kleine minderheid (47 procent) aan deze onderzoeksresultaten ook te verspreiden binnen de werkomgeving. Slechts 2 procent hiervan doet dit altijd; het overige percentage respondenten verspreidt deze alleen als ze dat de moeite waard vinden.

Om na te gaan in hoeverre de respondenten bekend zijn met de geselecteerde tien onderzoeken, is gevraagd of men één of meerdere onderzoeken kent. Hier kon men per onderzoek aangeven of de respondent deze kent of niet. Zoals figuur 2.2 laat zien is het onderzoek van Terpstra ‘Wijkagenten en veranderingen in hun dagelijks werk. Verslag van een onderzoek.’ het meest bekend onder de respondenten. Ongeveer 30 procent geeft aan dit onderzoek te kennen. Het onderzoek van Goldenbeld en collega’s ‘Verkeershandhaving op de Nederlandse autosnelwegen. Evaluatie van de werkwijze van het Team EVT’ is het minst bekend onder de respondenten; 3 procent van de respondenten kent dit onderzoek.

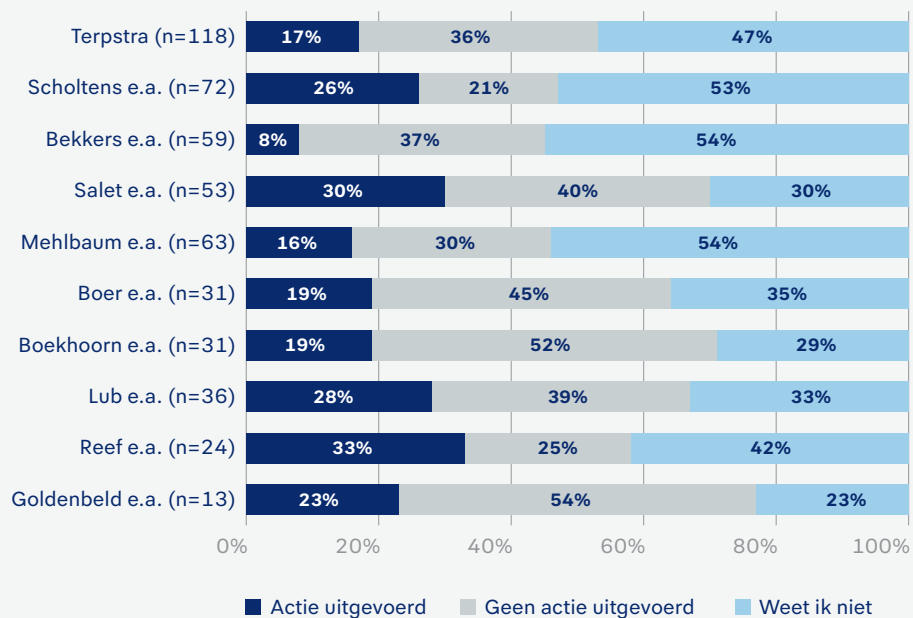
Figuur 2.2: De mate waarin respondenten bekend zijn met de tien onderzoeken (n=594, in %)

9 In het vervolg van deze rapportage houden we de in figuur 2.2 vermelde volgorde in onderzoeken in de figuren aan.

Aanvullend is in het kader van het bereik van de onderzoeken gekeken naar de uitgevoerde acties om de bekendheid met onderzoeksresultaten binnen het basisteam te vergroten. Per onderzoek is bekeken of men wel of geen actie heeft uitgevoerd om de bekendheid te vergroten. Respondenten konden ook antwoorden met 'weet ik niet'. Uit de resultaten blijkt dat voor het onderzoek van Reef en collega's 'Zorg voor kinderen bij aanhouding van ouders. Best practices uit binnen- en buitenland' de meeste acties zijn uitgevoerd om de bekendheid binnen het basisteam te vergroten. Hierbij toont een derde van de respondenten wel actie uitgevoerd te hebben. Voor het onderzoek van Salet en collega's 'Bestuurlijke bevoegdheden, politie en de lokale aanpak van onveiligheid' is daarna de meeste actie uitgevoerd. 30 procent van de respondenten heeft hier acties voor uitgevoerd om de resultaten binnen het basisteam bekend te maken. Voor het onderzoek van Bekkers en collega's 'Op de naden ontstaan scheuren. Over polarisatie in de samenleving en wat dat kan betekenen voor de politie' is van alle onderzoeken het minste actie op uitgevoerd.¹⁰

Figuur 2.3: Uitgevoerde acties door respondenten per onderzoek om bekendheid met onderzoeksresultaten binnen basisteam te vergroten (in %)

¹⁰ Zoals in het vorige hoofdstuk al aangegeven, is het niet mogelijk om de onderzoeken op te delen naar aard (bijvoorbeeld strategisch, op handelingsrepertoire gericht, et cetera). Een nadere verklaring voor het uitvoeren van actie naar aard van het onderzoek blijft dan ook achterwege.

In de survey is ook gevraagd naar de betrokkenheid van respondenten bij de geselecteerde onderzoeken. Omdat uit de resultaten blijkt dat weinig respondenten betrokkenheid bij onderzoeken hadden, is besloten om hier geen verdere analyses op uit te voeren.¹¹

Verschillen in het ontvangen en verspreiden van wetenschappelijk onderzoek

Om inzicht te krijgen in welke functies binnen de politieorganisatie de meeste onderzoeken ontvangen en verspreiden zijn de resultaten op deze vragen gepaard aan functie. Voor de mate waarin diverse functies wetenschappelijk onderzoek ontvangen en verspreiden blijken enkele verschillen voor te komen. Teamchefs ontvangen significant ($p < 0.05$) vaker wetenschappelijk onderzoek dan de noodhulp en wijkagenten (respectievelijk 82, 23 en 28 procent).

Ook voor het verspreiden van onderzoek zijn significante verschillen te constateren tussen de verschillende functies binnen de politie ($p < 0.05$). Waar 92 procent van de teamchefs aangeeft onderzoeksresultaten te verspreiden als ze dat de moeite waard vinden, blijkt een meerderheid van zowel noodhulp (68 procent) en wijkagenten (52 procent) nooit onderzoeksresultaten te verspreiden. Slechts 6 procent van de teamchefs, 1 procent van de noodhulp en 1 procent van de wijkagenten geeft aan dit altijd te doen.

De respondenten is gevraagd op welke wijze zij kennisnemen van de onderzoeken. Dit is in perspectief geplaatst van de functie binnen de politieorganisatie. Door dit inzicht kan bijvoorbeeld nader bepaald worden hoe sommige functies beter bereikt kunnen worden, als dit al gewenst/noodzakelijk is.

¹¹ In de regel hadden 0 tot 4 respondenten een bepaalde vorm van betrokkenheid bij onderzoek. In één onderzoek, namelijk dat van Terpstra (2019), hadden negen respondenten betrokkenheid.

Tabel 2.1: De wijze waarop verschillende functies kennis kunnen nemen van onderzoeksresultaten (tussen haakjes de rangschikking in meest voorkomende wijze van kennisneming per functie)

Op welke wijze kunt u binnen uw team kennisnemen van onderzoeksresultaten?	% teamchefs	% noodhulp	% wijk-agenten
Via intranet	● 80 (1)	● 82 (1)	● 79 (1)
Via collegiaal contact	● 75 (2)	● 46 (2)	● 53 (2)
Via nieuwsbrieven	● 61 (3)	● 44 (3)	● 43 (3)
Via online netwerken zoals LinkedIn	● 41 (4)	● 12 (7)	● 27 (4)
Via teamoverleg	● 32 (5)	● 26 (5)	● 24 (5)
Via e-learning/cursus	● 28 (6)	● 28 (4)	● 22 (6)
Via de briefing	● 6 (7)	● 25 (6)	● 19 (7)

- Tussen teamchefs en noodhulp/wijkagenten treedt een significant verschil in percentage op
- Tussen de percentages treedt geen significant verschil op

Met name intranet, collegiaal contact en nieuwsbrieven zijn voor alle functies voorname bronnen om kennis te nemen van onderzoeksresultaten. Van deze twee bronnen maken teamchefs het meest gebruik. De op de straatpraktijk gerichte briefing wordt juist meer door de noodhulp en wijkagenten aangehaald als bron. 30 procent van de teamchefs tegenover 13 procent van de noodhulp en 17 procent van de wijkagenten geeft aan op een andere wijze kennis te nemen van resultaten. Onder andere wijze wordt voornamelijk de email (n=40) en het zelf opzoeken op internet (n=10) verstaan.

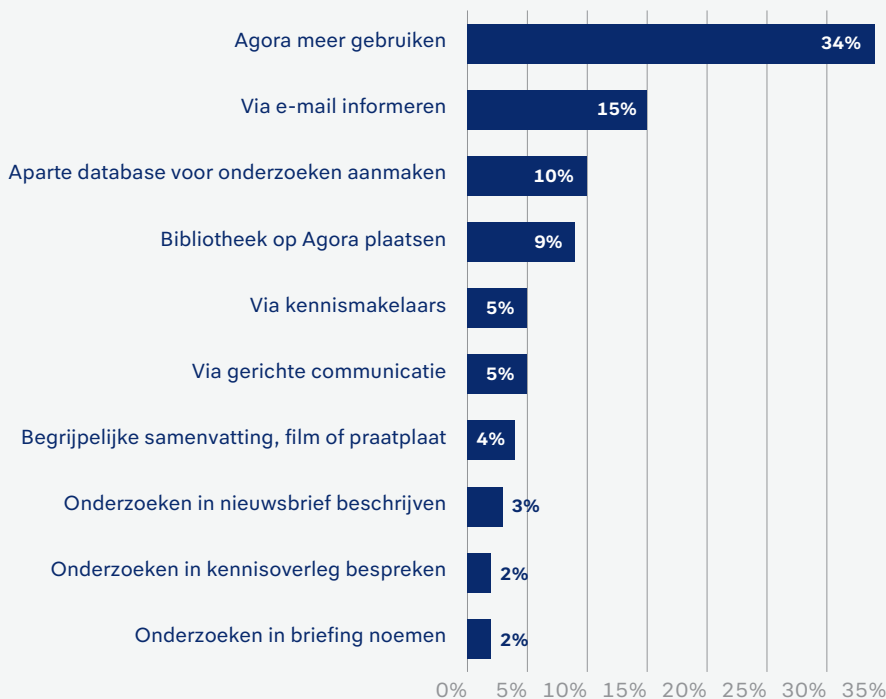
In een aanvullende analyse is gekeken of de rangschikking tussen de functies samenhang vertoont.¹ Het blijkt dat de volgorde van hoe kennis van onderzoek wordt genomen verschilt tussen teamchefs en noodhulp én tussen noodhulp en wijkagenten.² De noodhulp neemt in deze rangschikking dus een aparte positie in, door vooral de e-learning als bron van kennisneming hoger te rangschikken en LinkedIn juist lager.

1 Deze analyse is uitgevoerd via de test Kendall's tau-b.

2 De rangschikking correleren namelijk niet significant (beide $p=0,051$). Voor de vergelijking teamchefs-noodhulp is de tau-b 0,619 ($p=0,051$) en tussen noodhulp en wijkagenten is de correlatie eveneens 0,619 ($p=0,051$).

Aan de respondenten is vervolgens naar suggesties gevraagd om de aangereikte onderzoeksresultaten meer vindbaar te maken. Dit heeft 182 suggesties opgeleverd:

Figuur 2.4: Suggesties van respondenten om aangereikte onderzoeksresultaten meer zichtbaar te maken (n=182, in %)

Bevinding uit de groepsgesprekken: manieren van ontsluiten onderzoeken

De wijze van ontsluiten heeft ook te maken met het niveau van werken binnen de politie. Het middenkader lijkt zijn weg te vinden binnen intranet/Agora/sociale media/zoekmachines, hoewel een enkele respondent aangeeft maar weinig van de tien in dit onderzoek betrokken onderzoeken te kennen. Voor de functionaris die op straat werkt zien de respondenten een belangrijke rol voor zichzelf weggelegd; menig een deelt onderzoeksgelateerde informatie met medewerkers die ze via verschillende kanalen vinden.

2.2 Bevindingen uit interviews

De geïnterviewden geven in meerderheid aan dat er ten tijde van het onderzoek veelal geen expliciete afspraken zijn gemaakt over de verspreiding van de onderzoeksuitkomsten, niet anders dan naar de direct betrokkenen zoals de opdrachtgever, P&W en begeleidingscommissies. Ook hebben ze geen zicht op verdere ondersteuning binnen de politieorganisatie zelf om het rapport verder te verspreiden, niet anders dan dat het rapport intern te vinden is.

Dit betekent niet dat er niets is gebeurd. Zo zijn er vanuit onderzoekers zelf activiteiten ontplooid om het bereik van de onderzoeksresultaten te vergroten. Het gaat dan bijvoorbeeld om het publiceren en presenteren van het onderzoek binnen het wetenschappelijke domein en in vaktijdschriften. Ook zijn onderzoeksresultaten verspreid via websitepagina's, webinars en flyers/factsheets. Een geïnterviewde merkt op dat het initiatief wel erg bij de onderzoeker wordt gelegd om onderzoeksresultaten verder te brengen in de organisatie, en dat de politie daar wel wat meer in kan betekenen.

Daarnaast hebben de meeste gesproken onderzoekers al langer en meerdere contacten binnen de politieorganisatie. Deze 'warme' contacten worden ook genoemd als een kanaal om het onderzoek verder te brengen in de politieorganisatie, wat ook in sommige gevallen leidt tot presentaties en gesprekken over het onderzoek bij bijvoorbeeld basisteams. Dit speelt meer bij onderzoeken die dichter op de praktijk zitten in tegenstelling tot meer strategische of beleidsonderzoeken.

De politieacademie staat bij de meeste geïnterviewden niet op de radar als kanaal om het bereik van het onderzoek te vergroten. In een enkel geval is er een presentatie gegeven over het onderzoek, maar in de meeste gevallen lijkt de vraag de onderzoekers te overvallen. Een enkeling noemt dat de samenwerking met de politieacademie moeilijker is geworden door beleid van de politie zelf: 'de lijn met de politie academie is doorgesneden'.

In een enkel geval wordt het bereik van het onderzoek als uitstekend gezien, dit is dan gebaseerd op het feit dat er over het onderzoek kamervragen zijn gesteld aan de minister.

2.3 Belangrijkste bevindingen uit dit hoofdstuk

Puntsgewijs zijn de volgende onderzoeksbevindingen uit dit hoofdstuk op te tekenen:

- Teamchefs ontvangen vaker wetenschappelijk onderzoek dan noodhulp en wijkagenten.
- De meerderheid van noodhulp en wijkagenten verspreidt nooit onderzoeksresultaten.
- Collegiaal contact is voor alle functies de voornaamste bron om kennis te kunnen nemen van onderzoeksresultaten.
- Het bereik van onderzoek binnen de GGP lijkt niet groot te zijn (interviews).
- Er zijn geen expliciete afspraken met de geïnterviewde onderzoekers over het verspreiden van de onderzoeksresultaten in de politieorganisatie (verder dan directe opdrachtgevers).
- Geïnterviewden nemen vaak zelf initiatief bij de verspreiding van de onderzoeksuitkomsten. Dit is persoons c.q. organisatie-afhankelijk en lijkt in de meeste gevallen ad hoc.
- De politieacademie staat bij de geïnterviewden niet op de radar als kanaal voor kennisverspreiding van het onderzoek.
- Kamervragen aan de minister naar aanleiding van het onderzoek worden door enkele geïnterviewden gezien als een indicator van de impact c.q. bereik van het onderzoek.

3

Relevantie van onderzoek

In dit hoofdstuk beschrijven we de relevantie van onderzoeken voor de GGP. Hieronder wordt verstaan in hoeverre onderzoeksresultaten relevant worden bevonden voor het werk.

3.1 Bevindingen uit de survey

Over het algemeen lijken de respondenten onderzoek al snel relevant te vinden als het bruikbaar is voor de (eigen) praktijk en wanneer het duidelijk en leesbaar geschreven is. Wanneer onderzoeksresultaten voornamelijk bruikbaar zijn voor de organisatie, vindt men het zelf minder relevant. Een enkeling noemt dat beleidsmakers de vertaalslag naar de politiepraktijk zouden moeten maken om een onderzoek een relevante doorwerking te laten hebben.

Figuur 3.1: Mening van respondenten over relevantie van onderzoek (n=594, meerdere antwoorden mogelijk, in %)

In totaal hebben 234 respondenten aangegeven een of meerdere van de tien onderzoeken wel of niet relevant te vinden voor de werkomgeving. Slechts 2 procent geeft aan geen enkel onderzoek relevant te vinden.

Bevinding uit de groepsgesprekken: het maken van afwegingen

Een aspect dat door veel respondenten wordt aangehaald, is het nader duiden van onderzoeksresultaten richting de politiepraktijk. Met name de vragen ‘voor wie zijn de resultaten bestemd’, ‘wat betekent dit voor de praktijk’, ‘waar kunnen de bevindingen/producten worden ingezet’ en ‘wanneer kunnen deze het best worden ingezet’ zijn dan relevant. De grote vraag is wel wie deze afwegingen moet maken.

Meerdere respondenten geven aan dat er keuzes gemaakt moeten worden in het toepassen van wetenschappelijke onderzoeksresultaten. Er wordt gesuggereerd om prioriteiten te stellen binnen de onderzoeken door vanuit de praktijk te kijken welke resultaten relevant zijn om uit te werken in de lokale context.

“We staan zeker open voor wetenschappelijk onderzoek, maar zelf de vertaling maken van alles wat er wordt geproduceerd en de relevante ‘krenten uit de pap’ eruit halen is erg ingewikkeld.”

Om een concreet beeld te krijgen van de relevantie van onderzoeksresultaten, is dit thema gepaard met de verschillende functies binnen de politieorganisatie en het ontvangen van onderzoeken. Door deze gegevens naast elkaar te leggen is te zien wanneer voor welke specifieke functies onderzoeksresultaten het meest relevant zijn.

Tabel 3.1: Percentage ontvangers van onderzoeken dat onderzoeksresultaten relevant vindt

Wanneer zijn onderzoeksresultaten relevant voor uw werk?	% ontvangers van onderzoek
als het duidelijk omschreven resultaten zijn	● 59
als ze direct bruikbaar zijn in de praktijk	● 79
als resultaten bijdragen aan eigen kennis/inzichten	● 75
als het onderzoek een duidelijke samenvatting heeft	● 44
als het onderzoek goed leesbaar is	● 50
als het onderzoek specifiek voor de politieorganisatie is	● 26
als onderzoek een actueel thema behandelt	● 62
wanneer onderzoek betrekking heeft op de politieorganisatie	● 41
als het onderzoek kritisch is over politieorganisatie	● 36
wanneer er een visuele weergave van de resultaten is	● 28
als het onderzoek digitaal te verspreiden is	● 26
als het onderzoek relevant is voor ketenpartners	● 24
wanneer onderzoek veel media-aandacht heeft	● 16
wanneer het onderzoek verspreid wordt door meerdere collega's	● 4

- Tussen ontvangers en niet-ontvangers treedt een significant verschil in percentage op
- Tussen ontvangers en niet-ontvangers treedt geen significant verschil in percentage op

Tabel 3.2: Relevantie van onderzoeksresultaten naar functie (tussen haakjes de rangschikking in relevantie per functie)

Wanneer zijn onderzoeksresultaten relevant voor uw werk?	% teamchefs	% noodhulp	% wijk- agenten
als ze direct bruikbaar zijn in de praktijk	● 78 (1)	● 79 (1)	● 77 (1)
als onderzoek een actueel thema behandelt	● 75 (2)	● 38 (6)	● 51 (5)
als resultaten bijdragen aan eigen kennis/inzichten	● 66 (3)	● 68 (2)	● 69 (2)
als het onderzoek een duidelijke samenvatting heeft	● 47 (4)	● 39 (5)	● 44 (6)
wanneer onderzoek betrekking heeft op de politieorganisatie	● 44 (5)	● 33 (7)	● 34 (7)
als het duidelijk omschreven resultaten zijn	● 42 (6)	● 51 (3)	● 57 (3)
als het onderzoek kritisch is over politieorganisatie	● 42 (6)	● 23 (9)	● 23 (10)
als het onderzoek goed leesbaar is	● 41 (8)	● 48 (4)	● 52 (4)
wanneer er een visuele weergave van de resultaten is	● 35 (9)	● 15 (11)	● 18 (12)
als het onderzoek digitaal te verspreiden is	● 28 (10)	● 17 (10)	● 22 (11)
als het onderzoek relevant is voor ketenpartners	● 25 (11)	● 6 (13)	● 28 (9)
wanneer onderzoek veel media-aandacht heeft	● 24 (12)	● 11 (12)	● 14 (13)
als het onderzoek specifiek voor de politieorganisatie is	● 21 (13)	● 27 (8)	● 30 (8)
wanneer het onderzoek verspreid wordt door meerdere collega's	● 7 (14)	● 4 (14)	● 6 (14)

- Tussen teamchefs en noodhulp/wijkagenten treedt een significant verschil in percentage op
- Tussen noodhulp en teamchefs/wijkagenten treedt een significant verschil in percentage op
- Tussen de percentages treedt geen significant verschil op

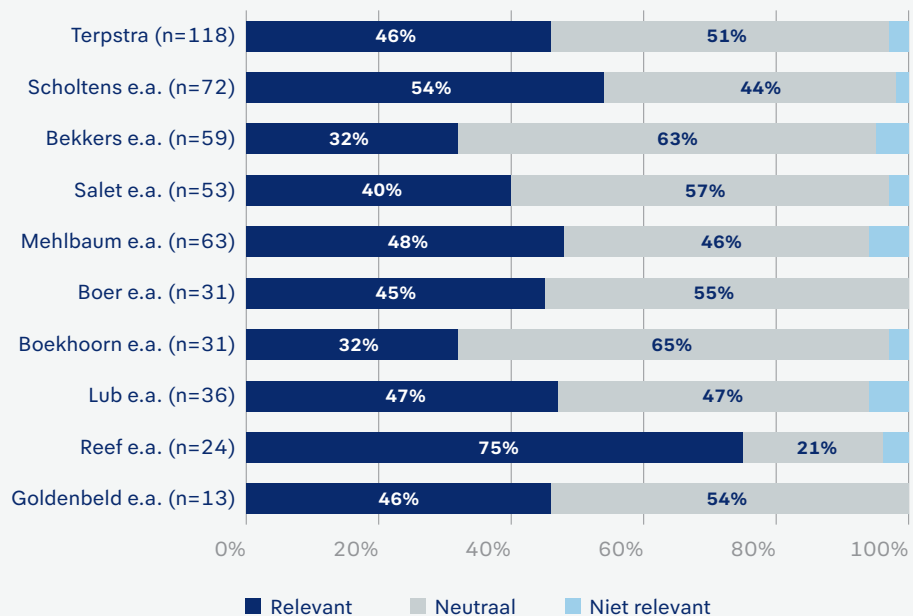
Uit tabellen 3.1 en 3.2 valt een aantal zaken te concluderen. Uit tabel 3.1 blijkt dat ontvangers van onderzoek op relevantie weinig verschillen van niet-ontvangers als onderzoeken vooral op de (eigen) praktijk gericht zijn. De verschillen ontstaan vooral als onderzoek meer een abstract niveau heeft, bijvoorbeeld als het zich op een bepaald thema richt. Op zich is dit ook niet zo verwonderlijk, omdat we eerder al zagen dat de teamchefs het meeste wetenschappelijk onderzoek ontvangen in vergelijking met de noodhulp en wijkagenten. Uit tabel 3.2 blijkt dat wijkagenten op sommige antwoordcategorieën aanhaken bij de mening van teamchefs, met name als onderzoek de actualiteit raakt en relevant is voor ketenpartners. Op zich lijkt dit ook logisch, omdat juist wijkagenten in verschillende overlegstructuren met ketenpartners zitten. Ten slotte lijken – juist omdat deze resultaten onderling geen significant verschil vertonen – de onderzoeksresultaten het meest relevant voor alle functies wanneer deze direct bruikbaar zijn in de praktijk.

Ook voor de rangschikking in relevantie is een vergelijkende analyse tussen de drie functiesoorten uitgevoerd. Hieruit blijkt dat alle drie de functiesoorten onderling niet aanmerkelijk verschillen in de volgorde waarom ze onderzoeksresultaten relevant vinden.¹

¹ De betreffende correlaties tussen de functiesoorten zijn namelijk allen significant. Tussen teamchefs en noodhulp bedraagt de tau-b 0,648 (p=0,001), tussen teamchefs en wijkagenten 0,626 (p=0,002) en tussen noodhulp en wijkagenten 0,890 (p<0,001).

In de survey is specifiek ingegaan op voor het GGP-werk relevante onderzoeken. Per onderzoek heeft de respondent kunnen aangeven in hoeverre deze relevant is voor dit werk. Figuur 3.2 geeft aan dat het onderzoek van Reef en collega's 'Zorg voor kinderen bij aanhouding van ouders. Best practices uit binnen- en buitenland' het meest relevant wordt bevonden voor het werk van de GGP. Driekwart van de 24 respondenten die aangeven het onderzoek te kennen, zegt deze (zeer) relevant te vinden. Zowel het onderzoek van Bekkers e.a. als Boekhoorn e.a. scoort het minst relevant voor het werk van de GGP; voor beide onderzoeken geldt dat 32 procent van de respondenten deze onderzoeken relevant vindt voor dit werkgebied. Over het algemeen lijkt een klein percentage respondenten alle onderzoeken niet relevant te vinden voor het werk in de GGP.

Figuur 3.2: De mate waarin de respondenten de betreffende onderzoeken relevant vinden voor het werk in de GGP (in %)

Bevinding uit de groeps gesprekken: rol van de onderzoeker bij vertaalslag onderzoeken naar de praktijk

De deelnemers aan de groeps gesprekken twijfelen over de rol van de onderzoeker als het gaat om het 'praktisch maken' van een onderzoek voor de GGP. Zij vragen zich af of een onderzoeker voldoende kennis van de politiepraktijk heeft om een dergelijk product te maken. Sommigen zijn van mening dat een onderzoeker zich meer moet 'inleven' in de praktijk en de onderzoeksresultaten behapbaar moet maken voor de praktische uitvoeringen. Anderen vinden dit niet per se een rol die bij de onderzoeker hoort en stellen dat je niet van een onderzoeker kan vragen om resultaten implementeerbaar te maken. Wel is de meerderheid van de respondenten van mening dat vanuit de onderzoeker nagedacht moet worden over het product dat hij/zij oplevert. Een rapportage van 100 pagina's is in de regel niet iets waar een politiefunctaris op straat op zit te wachten. Een suggestie die meerdere malen wordt gedaan, is een vorm van 'driedeling': een infosheet waarin doorgelinkt wordt naar achterliggende data en, daarachter, de rapportage zelf.

3.2 Bevindingen uit interviews

De relevantie van het onderzoek is voor de onderzoekers evident. Het sluit aan bij het eigen onderzoeksdomein en -expertise en ligt vaak in het verlengde van eerdere onderzoeken die gedaan zijn naar vergelijkbare of aanpalende thematiek voor de politieorganisatie. In het proces van het 'gunnen' van het onderzoek heeft er overleg plaatsgevonden met de politieorganisatie over de precieze opdrachtformulering, reikwijdte van het onderzoek en resultaten, om zo een goede match te maken met wat de politie wil c.q. relevant vindt. Alleen is de vermeende relevantie aan het begin van een onderzoek geen garantie dat die relevantie ook nog na een afgerond onderzoek aanwezig is. Dit ondanks dat een onderzoeksrapport zelf vaak met tevredenheid wordt ontvangen.

In de interviews komen diverse voorbeelden naar voren die aangeven hoe het onderzoek bij oplevering blijktbaar aan relevantie heeft verloren: een portefeuillehouder die aan het onderzoek geen opvolging wil geven omdat de relevantie onvoldoende is, een onderzoek dat de onderzoeker als een cadeautje ziet voor de organisatie qua inzichten en oplossingen maar verdwijnt in een la omdat het niet past in de 'rijdende trein', een leescommissie die de vraag stelt 'wat moeten we hier mee?', een voorgestelde training naar aanleiding van het onderzoek wordt door het management niet opgepakt, et cetera. In enkele gevallen wordt ook expliciet verwezen naar een 'tegencampagne' vanuit de organisatie(leiding) om de minister uit de wind te houden.

In de gesprekken worden ook een aantal oorzaken aangedragen voor dit 'verlies' aan relevantie. Een aantal geïnterviewden noemt meer organisatorische oorzaken, zoals het personele verloop, bijvoorbeeld een andere teamchef, waardoor het lastig is zicht te houden op hoe de politieorganisatie met het onderzoek omgaat. Een andere geïnterviewde vindt juist dat het verloop goed wordt opgevangen; de introductie van de vele portefeuillehouders waardoor er een 'waterhoofd' is ontstaan die ieder eigen onderzoeken uitzetten, en een wisseling van korpsleiding die veel ontvankelijker is voor kritische beschouwingen waardoor (kritisch) onderzoek werd 'hergewaarderd'. Ook wordt verwezen naar de ervaring dat de ontvangst van het onderzoek nogal verschilt tussen 'hoog' en 'laag' in de organisatie, omtrent de relevantie van het onderwerp. Met betrekking tot dit laatste wordt ook wel gesproken over een 'gat' tussen P&W, korpsleiding en politieorganisatie in de zin van wetenschappelijk gericht (P&W), organisatie die zich snel moet aanpassen aan de samenleving (korpsleiding) en oude werkpatronen en -structuren op de werkvloer die moeilijk veranderen. Dat maakt dat er anders tegen onderzoek en onderzoeksresultaten wordt aangekeken.

Een aantal geïnterviewden noemt meer politieke oorzaken: onderzoeken die aan dossiers raken die politiek zeer gevoelig liggen en waarvan de uitkomsten voor de minister of organisatie minder gunstig zijn waardoor het meer gaat om '*damage control*' dan de inhoud, verschuivingen in politieke prioriteit, of het onderzoek blijkt onderdeel te zijn van 'uitstelgedrag' om maar geen beslissing te hoeven nemen.

3.3 Belangrijkste bevindingen uit dit hoofdstuk

Puntsgewijs zijn de volgende onderzoeksbevindingen uit dit hoofdstuk op te tekenen:

- Onderzoek wordt voornamelijk relevant gevonden als het (direct) bruikbaar is voor de eigen praktijk en wanneer het duidelijk/leesbaar is.
- Slechts weinig politiefunctionarissen geven in de survey aan geen enkel onderzoek relevant te vinden.
- Over de relevantie van een onderzoek vindt bij aanvang van het onderzoek goed overleg plaats, onderzoekers weten het ook te verbinden aan hun eigen doorlopende onderzoekslijnen.
- De relevantie van een onderzoek na afloop is fluïde, in die zin dat door onder andere organisatorische en politieke ontwikkelingen een onderzoek bij oplevering als minder relevant of opportuun kan worden getypeerd en mede daardoor minder doorwerking genereert.
- In de interviews wordt als oorzaken voor verlies aan relevantie van onderzoeken onder andere de volgende zaken genoemd: personeelsverloop, 'gaten' tussen belanghebbende organisaties of politieke oorzaken.
- Onderzoekers geven aan dat sommige onderzoeksrapporten tijd nodig hebben om door te organisatie te worden opgepakt en de relevantie pas later blijkt. Ze proberen ook zelf verschillende opeenvolgende onderzoeken aan elkaar te koppelen, in lijn met de eigen onderzoekslijnen.

4

Gebruik van en
verandering door
onderzoek

In dit hoofdstuk ligt de focus op de thema's gebruik van en verandering door onderzoek. Waar gebruik verwijst naar de manier waarop de respondenten de onderzoeken raadplegen en de onderzoeksresultaten gebruiken in hun werk, kijkt het thema verandering naar de mate waarin de onderzoeksresultaten verandering teweeg hebben gebracht in de politieorganisatie c.q. het basisteam. Deze thema's worden samen beschreven om de reden dat deze nauw in verband staan met elkaar.

4.1 Bevindingen uit de survey – gebruik

Allereerst is de respondenten gevraagd op welke wijze zij kennis nemen van onderzoeksresultaten binnen het team. Het gros van de respondenten, namelijk 80 procent, geeft aan de onderzoeksresultaten via intranet te vinden.

Bevinding uit de groepsgesprekken: vindbaarheid van onderzoeken

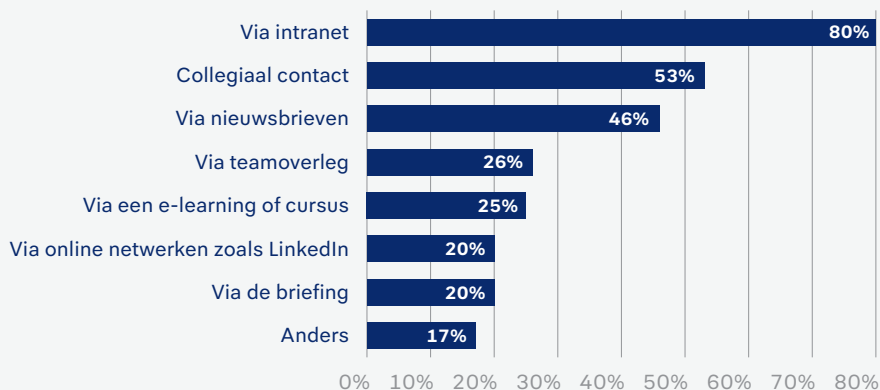
Respondenten zijn in hoofdzaak van mening dat onderzoeksinformatie versnipperd of niet beschikbaar is. Zij zoeken zelf op intranet of Agora, maar vinden daarin een zoekfunctie tekort schieten. Daarom nemen ze zelf regelmatig het initiatief om te zoeken op Google, sociale media of website van kennisinstututen (bijvoorbeeld het CCV).

“Agora is toch een beetje het zielige neefje van Google”

De respondenten missen een soort ‘kennisbank’ waarin onderzoeken op een gestructureerde wijze bij elkaar gebracht worden. Ze geven aan dat de informatie wel aanwezig is in de bestaande zoeksystemen, maar dat deze erg lastig te vinden is.

Daaropvolgend blijkt het collegiaal contact een grote rol te spelen in de kennisneming van onderzoeksresultaten. Overige manieren waarop men kennisneemt van onderzoeken zijn via nieuwsbrieven, het teamoverleg, e-learnings of cursussen, briefings en online netwerken zoals LinkedIn.

Figuur 4.1: Wijzen waarop respondenten binnen hun thema daadwerkelijk kennis nemen van onderzoeksresultaten (n=594, in %, meerdere antwoorden mogelijk)

Bevinding uit de groepsgesprekken: het risico van onzichtbaarheid van ‘pareltjes’

In meer of mindere mate vinden de deelnemers aan de groepsgesprekken dat goede praktijkvoorbeelden die uit onderzoek voortkomen te weinig vindbaar zijn. Sommigen kijken op intranet en Agora, maar missen daarin een zoekfunctieknop. De voorkeur bestaat dan ook voor een meer centrale coördinatie hierop.

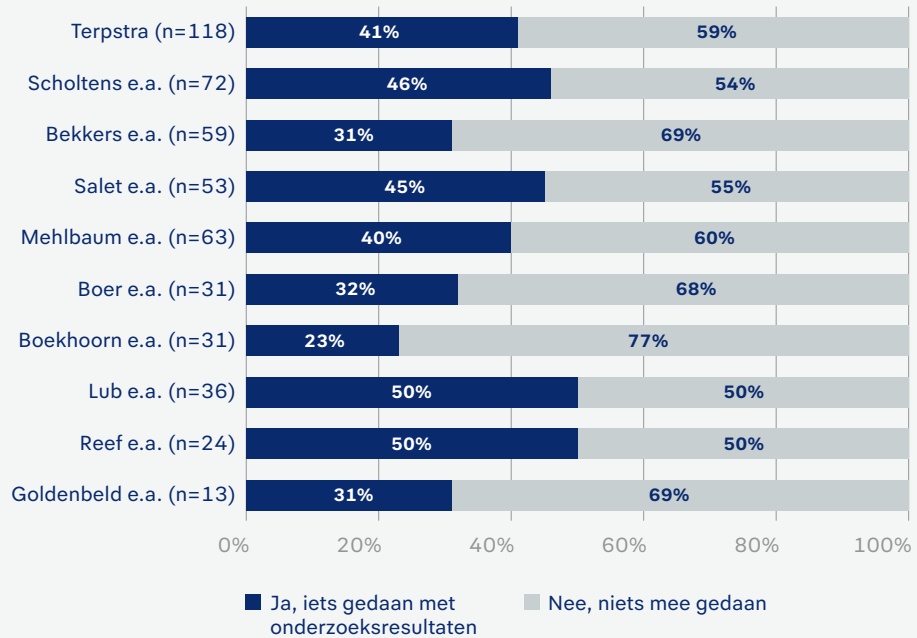
Daarnaast wordt door meerdere respondenten aangegeven dat het niet duidelijk is welke onderzoeken er allemaal zijn. Hierdoor gaat veel informatie verloren die voor sommige districten erg relevant kunnen zijn. Een enkele respondent suggereert een adoptiesysteem waarbij lokale eenheden landelijke onderzoeken kunnen raadplegen om deze vervolgens toepasbaar te maken in de eigen context.

“In politieland weet de linkerhand niet wat de rechter doet. Als we dat kunnen stroomlijnen denk ik dat we grote winst kunnen maken.”

Vervolgens is per onderzoek gevraagd of respondenten de resultaten gebruiken in hun werk. Een grote meerderheid van de respondenten geeft aan niets met de resultaten te doen; voor elk onderzoek blijkt dat meer dan de helft van de respondenten aangeeft niets gedaan te hebben met de resultaten.¹² Bij het onderzoek van Reef en collega’s en het onderzoek van Lub en collega’s is aangegeven dat 50 procent wel iets met de resultaten van het onderzoek heeft gedaan.

¹² In de survey is verder niet uitgewerkt wat onder ‘niets mee gedaan’ verstaan wordt.

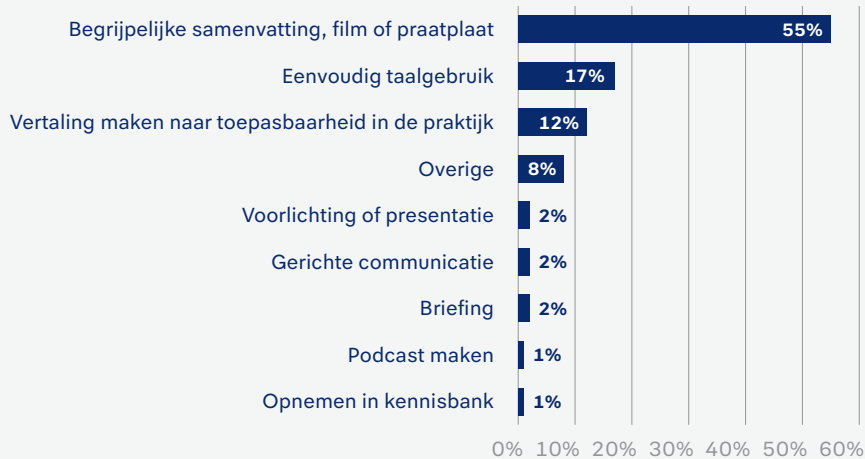
Figuur 4.2: De mate waarin respondenten de onderzoeksresultaten gebruiken in hun werk (in %)

Begrijpelijker ten behoeve van gebruik

Er zijn 109 respondenten die suggesties doen om de aangereikte onderzoeksresultaten meer begrijpelijk te maken. Een meerderheid van 55 procent geeft aan dat een begrijpelijke samenvatting, film of praatplaat zou helpen bij het begrijpelijk maken van onderzoeksresultaten. De meest genoemde suggestie daaropvolgend is het gebruik van eenvoudig taal. Ook wordt gesuggereerd dat het maken van een vertaling naar de toepasbaarheid in de praktijk helpt om onderzoeksresultaten beter te begrijpen.

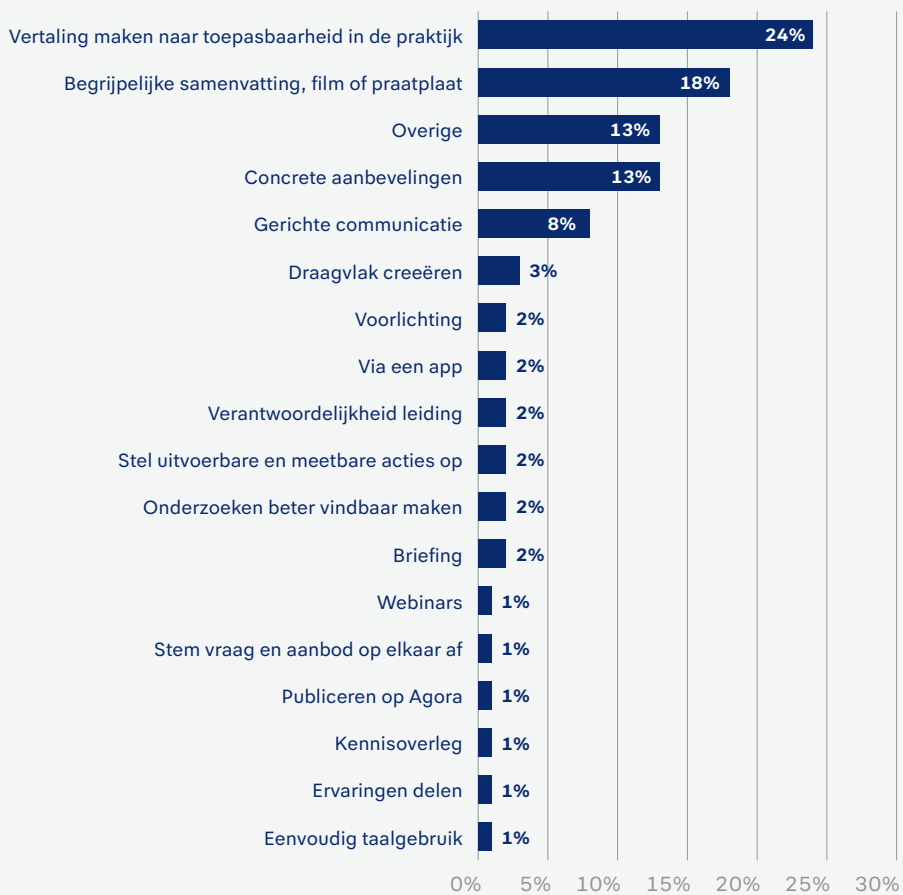
Figuur 4.3: Suggesties van respondenten om onderzoeken meer begrijpelijk te maken (n=109, in %)

Suggesties om resultaten meer toepasbaar voor de praktijk te maken

In totaal geven 78 respondenten verschillende suggesties om onderzoeksresultaten meer toepasbaar voor de praktijk te maken. Door hen worden achttien verschillende suggesties gedaan. Wederom wordt genoemd dat er een duidelijke vertaling gemaakt moet worden van de onderzoeksresultaten zodat deze toepasbaar zijn in de praktijk; 24 procent geeft aan dit nodig te hebben om de resultaten toepasbaar te maken. Daarnaast wordt weer aangegeven dat het gebruik van een begrijpelijke samenvatting, film of praatplaat de toepasbaarheid van onderzoeksresultaten zal vergroten en daardoor relevant zal zijn voor de doorwerking in de praktijk. Andere voorbeelden van suggesties die worden genoemd zijn het rapporteren van concrete aanbevelingen, het creëren van draagvlak op de werkvloer en het geven van voorlichting over de onderzoeksresultaten.

Figuur 4.4: Suggesties van respondenten om onderzoeksresultaten meer praktisch toepasbaar te maken (n=78, in %)

Bevinding uit de groepsgesprekken: focus op eigen invloedssfeer

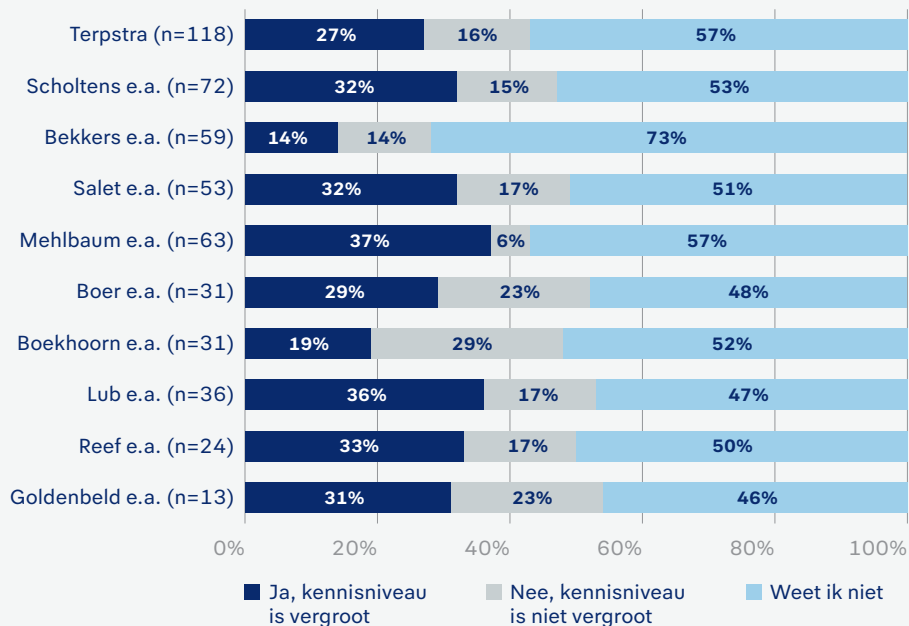
Voor de functionaris die op straat werkzaam is herkennen de respondenten de suggesties die in de survey gedaan zijn. Producten moeten vooral op de praktijk gericht zijn, bijdragen aan eigen kennis/inzichten en gemakkelijk leesbaar zijn. Enkele suggesties die de respondenten doen zijn filmpjes, infosheets, nieuwsbrieven en een dia voor tijdens de briefing. Een aantal respondenten is van mening dat het verwerken van kennis in groepsverband, en daarmee het delen van meningen hierover, uitermate belangrijk is.

“Er moet gekeken worden of we de goede dingen doen voor de mensen buiten en ook op de goede manier. Daar raken wetenschappelijk onderzoek en praktijk elkaar.”

4.2 Bevindingen uit de survey – verandering

Specifiek is in de survey per onderzoek de focus gelegd op een eventuele vergroting van het kennisniveau en of de onderzoeksresultaten een aanleiding zijn geweest voor daadwerkelijke verandering in de werkwijze. Over het algemeen lijkt een groot deel van de respondenten niet te weten of het kennisniveau binnen het basisteam is vergroot. Een maximaal percentage van 37 procent geeft aan dat het onderzoek het kennisniveau in het basisteam heeft vergroot. Het gaat dan specifiek om het onderzoek van Mehlbaum en collega's 'Doe-het-zelf-surveillance. Een onderzoek naar de werking en effecten van WhatsApp-buurtgroepen'.

Figuur 4.5: Mening van respondenten of onderzoeksresultaten het kennisniveau binnen het basisteam hebben vergroot (in %)

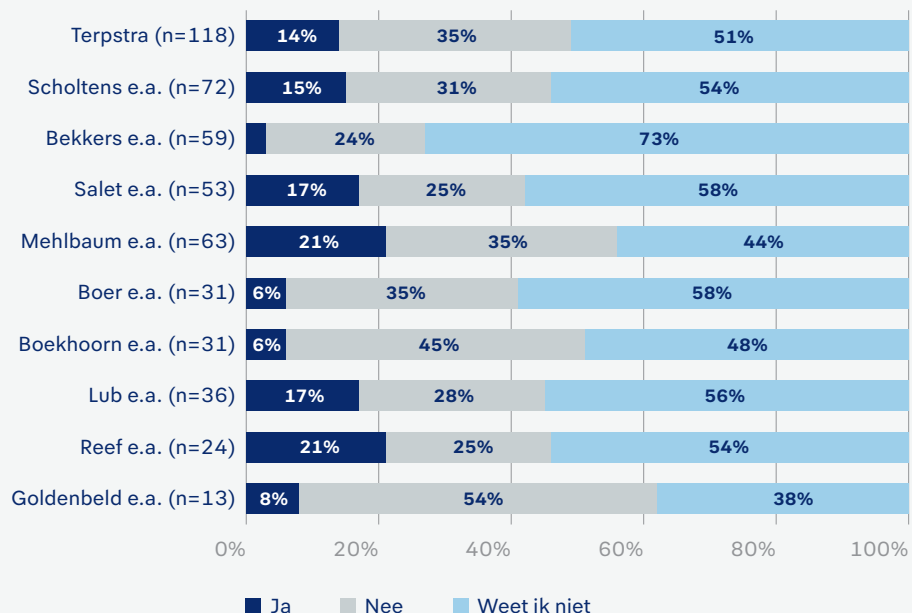

Bevinding uit de groepsgesprekken: de rol van de politie bij de vertaalslag richting de praktijk

Enkele respondenten geven aan dat een expertgroep ingezet kan worden om onderzoeksresultaten te duiden en te filteren. Deze groep fungeert dan als specialistische laag tussen de onderzoeksresultaten en de uitwerking in de praktijk. Anderen geven aan dat de reorganisatie binnen de politie plaats heeft gemaakt voor nieuwe functies die genoemde vragen kunnen beantwoorden. Deze leidende laag, bestaande uit o.a. operationeel specialisten, hebben volgens sommige respondenten, in theorie, de kennis en vaardigheden om deze vragen op te pakken. De meningen verschillen hier over; een enkele respondent geeft aan dat niet altijd het juiste niveau aanwezig is bij de specialist om duiding te geven aan wetenschappelijke onderzoeksresultaten. Anderen zeggen dat het probleem eerder zit op het gebied van capaciteit. Binnen de organisatie ontbreekt het dan aan middelen, zoals tijd of kennis. Daarnaast wordt borging in ogenschouw genomen door een respondent. Hij vraagt zich af in hoeverre wordt geregeld dat de onderzoeksresultaten worden geborgd bij bepaalde functies binnen de organisatie, en op welk niveau dit plaatsvindt.

Hetzelfde patroon als bij de ontwikkeling in kennisniveau is te zien wanneer wordt gekeken of de onderzoeksresultaten aanleiding zijn geweest voor verandering in de werkwijze binnen het basisteam. Het merendeel van de respondenten lijkt niet te weten of de onderzoeksresultaten een dergelijk effect hebben. Een klein deel, met een maximum van 21 procent, geeft aan dat dit wel het geval is geweest. Daarnaast lijkt er in redelijke mate sprake te zijn van geen verandering in de werkwijze.

Figuur 4.6: Onderzoeksresultaten zijn aanleiding geweest voor verandering in de werkwijze binnen het basisteam (in %)

4.3 Bevindingen uit interviews

Door nagenoeg alle geïnterviewden wordt aangegeven dat er eigenlijk geen zicht is op wat er met het onderzoek is gedaan door de politieorganisatie. Bewoordingen als ‘geen idee’ en ‘ik hoor eigenlijk nooit wat terug’ keren meerdere malen terug op de vraag naar wat er met het onderzoek is gedaan. Er wordt wel gesproken van de politieorganisatie als een *black box* vanuit het gezichtspunt van de onderzoeker. Er is maar zeer beperkte (proactieve) terugkoppeling vanuit de opdrachtgever hoe de onderzoeksresultaten zijn opgepakt, en er komen bijvoorbeeld ook weinig vragen om verder te helpen. Enkele geïnterviewden geven ook aan dat er geen zicht is op de verdere doorontwikkeling van het onderzoek, noch dat er zicht is op andere lopende onderzoeken met vergelijkbare thematiek. Men vermoedt dat het wel ergens ‘landt’, maar hoe en waar is niet helder.

Bij doorvragen blijkt er toch wel enige kennis te zijn bij de onderzoekers hoe het onderzoek is opgepakt. Door eigen initiatief van de onderzoekers, bijvoorbeeld een bel-rondje en via ‘warme’ contacten binnen de organisatie krijgt men wel enig zicht op de doorwerking. Daarnaast geven onderzoekers van de onderzoeken die dicht bij de werkvloer staan aan dat ze door directe contacten met basisteams wel enig zicht hebben hoe het vervolg is gegaan. Vanuit die directe contacten zijn ook wel vragen richting de onderzoekers gekomen om verder te helpen (in de zin van een presentatie, advies, training).

De geïnterviewden verschillen erg in hun inschatting over wat het onderzoek heeft bewerkstelligd: van verbazing over hoe weinig het resultaat is gebruikt tot het memoreren van kamervragen over het onderzoek aan de minister. Onderzoeksresultaten zijn in sommige gevallen niet meteen ‘gebruikt’ maar hebben volgens de geïnterviewden wel invloed gehad op bijvoorbeeld de GGP ontwikkelagenda, aandacht gevraagd voor bepaalde problematiek en/of zijn een schakel geweest in het nadenken over bepaalde problematiek. Onderzoekers zien dit terug in dat er in de loop van de tijd wordt verwezen naar de onderzoeksrapporten en dat adviezen op een (veel) later moment worden opgevolgd. In een enkel geval wordt genoemd dat er weinig aanleiding was tot gebruik/verandering omdat de resultaten positief waren voor de politieorganisatie.

Overigens verschillen de geïnterviewden in hun opvattingen over of je überhaupt op doorwerking kan sturen en of je dat ook moet willen als onderzoeker. Voor het eerste wordt doorwerking zelf getypeerd als een onvoorspelbaar niet-lineair proces waarvan je niet al te hoge verwachtingen moet hebben om op te sturen. Ook wordt door sommigen verwezen naar de vaak langere tijd die het duurt voordat je de doorwerking van een onderzoek terugziet. Hier past ook de opmerking van geïnterviewden dat bij langlopende onderzoeken er meer ruimte is om te werken aan de doorwerking naar de politie organisatie en om draagvlak te creëren. Ook wordt genoemd dat je meerdere onderzoeken aan elkaar moet rijgen middels vervolgonderzoeken om de doorwerking een kans te geven. Anderen halen juist allerlei concrete voorbeelden aan hoe bijvoorbeeld door het onderzoek het handelingsrepertoire van agenten direct is veranderd.

Voor het tweede, of je moet willen sturen op doorwerking, hebben de geïnterviewden verschillende standpunten. Sommigen wijzen op de rol van de onderzoeker. Deze is onafhankelijk van de politieorganisatie en komt vanuit wetenschappelijke methoden tot bevindingen. Dit is volgens deze respondenten hetgeen wat opgeleverd moet worden, niet meer of minder. Zoiets als vanuit het onderzoek aanbevelingen doen aan de organisatie wordt getypeerd als 'kinderachtig', dat moet de organisatie zelf maar doen. Een vertaalslag maken is aan de organisatie, daar houdt de rol van onderzoeker op. Doorwerking is aan de organisatie, niet de onderzoeker die in essentie op 'afstand' staat. Hoewel ook hier wel onderkend wordt dat het onder de aandacht brengen van het onderzoek best wel wat actiever mag vanuit de onderzoeker gezien en de onderzoeker ook in dialoog kan gaan met de organisatie. Anderen benoemen wel acties van de onderzoeker die al wel een handreiking doen naar de organisatie, bijvoorbeeld in het opstellen vanuit het onderzoek van gerichte adviezen, directe bruikbare aanpakken, *do's* en *don'ts*, hoe te handelen, of door aanknopingspunten aan te geven hoe te komen tot toepassing van de onderzoeksresultaten. Nog weer anderen zijn heel actief in de vorm van consultancy, trainingen ('train de trainer') en begeleiding om de organisatie te helpen veranderingen door te voeren op basis van de onderzoeksresultaten. Hoewel men daarin ook onderkent dat het 'ergens ophoudt' en 'aan de organisatie is' en de onderzoeker geen 'verandermanager' is. Zelfs in de gevallen waar er wordt meegedacht met de politieorganisatie is men sceptisch of het beklijft, omdat men zich blijft afvragen 'wie pakt dit nu verder op?'

Of hun onderzoek binnen de politieorganisatie veranderingen teweegbrengt of niet wordt door sommige geïnterviewden getypeerd als 'onvoorspelbaar' in de zin van 'je weet nooit hoe dat gaat' (reactie op rapport en wat er mee gebeurt), waardoor het lastig is daarop eventueel te sturen. 'Onvoorspelbaar' doordat er weinig zicht is wat er verder met het onderzoek gebeurt en onvoorspelbaar omdat er 'krachten' op inwerken die buiten de controle liggen van de onderzoekers. Een aantal terugkerende factoren die hierbij worden genoemd zijn:

1. Urgentie: de operationele praktijk kent een grote urgentie waardoor er, ondanks commitment aan het onderzoek, geen tijd is voor (deelname aan/toepassen van) het onderzoek, wat vaak ook zorgt voor uitloop van het onderzoek. Verder valt hieronder de opmerking die door enkele geïnterviewden wordt gemaakt dat actualiteit nogal eens in de weg zit van het onderzoek doordat het aandacht vraagt van de politieorganisatie, en andere zaken dan als minder urgent worden gezien.
2. Taakbelasting: politiemensen hebben veel taken en hebben geen tijd en/of aandacht voor het onderzoek. Aan motivatie voor deelname ontbreekt het niet, maar in de praktijk is het vaak improviseren om tijd en aandacht te krijgen voor doorwerking. Dit leidt ook tot een opmerking van een geïnterviewde dat je de teamchef mee moet hebben; dat gezag is nodig om er doorheen te breken en aandacht te krijgen voor het onderzoek. Een andere geïnterviewde memoreert 'sommige dingen zitten muurvast', verwijzend naar werkprocessen en organisatie-aspecten.
3. De rol van politiek en media waardoor prioriteiten snel kunnen schuiven en er ook een bepaalde angst is voor reputatieschade. Dit laatste is zichtbaar in de gevoelde druk op sterke onderbouwing van het onderzoek om als politieorganisatie niet onderuit te worden gehaald. Een sterke onderbouwing die niet altijd gegeven kan worden doordat er geen tijd voor is (bij kortlopende onderzoeken) of omdat de (wetenschappelijke) kennis nog onvoldoende is.

4. Verschillende werkculturen waardoor samenwerking ingewikkeld is. Er wordt door een enkele geïnterviewde gerefereerd aan wantrouwen ten aanzien van onderzoek in de zin van 'moeilijk doen' terwijl 'wij (politie) van aanpakken zijn'. Deze 'cultuur van aanpakken' wordt ook als prettig ervaren. Ook wordt genoemd dat er een simplistische opvatting is van onderzoek; dat men onderzoeksinspanningen onderschat (ook wat het betekent voor de politieorganisatie) en wat dat onderzoek kan opleveren overschat (in de zin van te hoge verwachtingen). Soms wordt de politieorganisatie een gesloten gemeenschap genoemd terwijl andere geïnterviewden juist zeggen dat als je eenmaal over de muur bent, als je 'binnen' bent, het een open organisatie is en een fijne opdrachtgever.

4.4 Belangrijkste bevindingen uit dit hoofdstuk

Punsgewijs zijn de volgende onderzoeksbevindingen uit dit hoofdstuk op te tekenen:

- Intranet en collegiaal contact worden in de survey aangemerkt als meest gebruikte manieren om kennis te nemen van onderzoeksresultaten.
- De meerderheid van de surveyrespondenten laat geen actie volgen op resultaten uit onderzoek.
- Het gebruik van een begrijpelijke samenvatting, film of praatplaat zou helpen bij het begrijpelijker en toepasbaarder maken van de onderzoeksresultaten.
- Het is veelal onbekend of onderzoek het kennisniveau in het basisteam vergroot.
- Ook is onbekend of onderzoek aanleiding is geweest voor verandering in de werkwijze binnen het team.
- Onderzoekers hebben weinig zicht op wat er met de onderzoeksresultaten gebeurt: of ze worden gebruikt en of ze tot veranderingen hebben geleid. De politieorganisatie wordt gezien als een 'black box'.
- De (proactieve) terugkoppeling vanuit de opdrachtgever hoe de onderzoeksresultaten zijn opgepakt wordt als zeer beperkt ervaren.
- Kennis die bij onderzoekers bestaat over de doorwerking van hun onderzoek komt veelal tot stand door eigen initiatief, bijvoorbeeld via contacten binnen de politieorganisatie.
- Geïnterviewde onderzoekers verschillen in hun opvattingen of je kunt sturen op doorwerking. Binnen de politieorganisatie zien ze het in ieder geval als een onvoorspelbaar proces, onder andere door allerlei organisatorische en politieke oorzaken.
- Geïnterviewde onderzoekers verschillen ook in hun opvattingen of je moet willen sturen op doorwerking als onderzoeker. Sommigen verwijzen naar de rol van onderzoeker die op 'afstand' staat. Anderen benoemen activiteiten die een handreiking doen naar de organisatie. Ook zijn er onderzoekers die meer participatief onderzoek voorstaan en hebben uitgevoerd.

5

Terugblik, onderzoeksvragen en reflectie

In opdracht van de Nationale Politie is een praktijkonderzoek uitgevoerd naar de doorwerking van kennis bij de Gebiedsgebonden Politie (GGP) in de basisteams (BT's). De focus ligt op de kennisproductie voor, en kennisbenutting door de GGP. Het onderwerp doorwerking van kennis is een speerpunt binnen de Nationale Politie. De vraag die wordt gesteld is hoe (wetenschappelijk) onderzoek en de politiepraktijk met elkaar verbonden zijn. Steeds vaker wordt namelijk het belang onderkend dat onderzoek daadwerkelijk doordringt in de (politie)praktijk. Concreet is de vraag of de onderzoeken aansluiten bij de kennisbehoefte binnen de politie en of deze kennis bekend is, benut wordt en eventueel tot de gewenste verandering leidt.

Dit laatste hoofdstuk is een terugkoppeling op het gehele onderzoek. Dit gebeurt ten eerste aan de hand van een terugblik op het onderzoek zelf. Ten tweede worden de onderzoeksvragen beantwoord. Ten derde en als afsluiting volgt een reflectie op de onderzoeksresultaten vanuit de onderzoekers. Dit hoofdstuk dient eveneens als een leesvervangende samenvatting.

5.1 Terugblik op het onderzoek

Onderhavig onderzoek bestaat uit deels kwalitatief (interviews onder onderzoekers, de zogenaamde 'aanbodkant') en deels kwantitatief (survey onder politiefunctionarissen, de zogenaamde 'ontvangerskant') onderzoek. Deze twee activiteiten vormen de kern van het onderzoek. Voorafgaand is er een selectie van tien onderzoeken gemaakt, welke centraal staan in onderhavig onderzoek. Om tot deze selectie te komen, is een aantal criteria aangelegd: de periode waarbinnen de onderzoeken verschenen zijn ligt tussen de jaren 2018 en 2020, onderzoeken van zowel universiteiten, hogescholen als onderzoeksbureaus moeten vertegenwoordigd zijn, de onderzoeken moeten zich richten op GGP-thema's, en onderzoeken van de betrokken onderzoekers (Bureau Beke, Hogeschool van Amsterdam) zelf zijn buiten beschouwing gelaten. Ook is per onderzoeker/onderzoeksinstantie niet meer dan één onderzoek geselecteerd. Dit leverde een longlist op van 39 onderzoeken, waarvan er tien zijn geselecteerd op basis van verschillende selectiecriteria.

Het is gelukt om met acht van de tien geselecteerde onderzoekers een gesprek te voeren over de thema's van doorwerking. Het interviewprotocol is gebaseerd op onderzoek van de Hogeschool van Amsterdam naar doorwerking van onderzoek in de praktijk. Hierbij staat een vierdeling van thema's centraal: bereik, relevantie, gebruik en verandering. De opgedane informatie uit de interviews is aan de hand van een schematisch overzicht uitgewerkt. Daarnaast is een online survey uitgezet onder een steekproef van politiefunctionarissen in de basisteams. In totaal is naar 1.958 personen een mail gestuurd met een toelichting van het onderzoek en de link naar de survey. Deze is uiteindelijk 594 keer ingevuld (respons 30,3 procent), waarbij in de nadere analyses onderscheid is gemaakt in functie. Deze functies zijn ingedeeld in teamchefs, wijkagenten en noodhulp. De inhoud van de survey is aan de hand van de onderzoeksvragen geformuleerd. Ook is gebruik gemaakt van inzichten die rondom doorwerking bekend zijn. De resultaten van de survey zijn geanalyseerd door een data-analist, waarbij de onderzoekers de uitkomsten hebben verwerkt in de rapportage.

Aanvullend zijn groeps gesprekken gehouden met GGP'ers die in de survey hun contactgegevens hebben ingevuld. In totaal zijn acht politiefunctionarissen in gesprek gegaan met onderzoekers, waarin zij reageren op de surveyresultaten en suggesties doen voor het optimaliseren van kennisbehoefte en kennisverspreiding.

5.2 Antwoord op de onderzoeksvragen

Omdat de Nationale Politie de behoefte heeft om meer zicht te krijgen op de doorwerking van kennis opgedaan uit (wetenschappelijk) onderzoek, is in dit onderzoek gefocust op de kennisproductie en -benutting. De onderzoeksvragen worden vanuit aanbod- en ontvangstperspectief beantwoord, aan de hand van de vier thema's die centraal staan in doorwerking van kennis: bereik, relevantie, gebruik (van onderzoek) en verandering (die dit onderzoek teweeg brengt).

Bereik

Voor de 'ontvangerskant' is in de survey op twee manieren gevraagd naar het bereik van onderzoeksrapporten in de politieorganisatie, namelijk in hoeverre GGP'ers bekend zijn met de onderzoeken die zijn uitgevoerd en op welke wijze kennis binnen de GGP verspreid wordt. De bekendheid met de tien onderzoeken loopt uiteen van 3 procent respondenten die een onderzoek kennen tot bijna 30 procent van de respondenten. Ook verschilt de mate waarin acties zijn uitgevoerd om de bekendheid met onderzoeken te vergroten. Er blijken duidelijke verschillen tussen enerzijds teamchefs en anderzijds noodhulp/wijkagenten te ontstaan voor wat betreft het ontvangen en verspreiden van wetenschappelijk onderzoek; een aanzienlijk groot deel (82 procent) binnen de teamchefs doet dit, terwijl dit ongeveer een kwart van de functionarissen in de noodhulp/wijkagenten dit doen.

In de meeste gevallen kunnen politiefunctionarissen via intranet, via collegiaal contact en via nieuwsbrieven kennis nemen van onderzoeken. Ook worden online netwerken (bijvoorbeeld LinkedIn), teamoverleg en e-learning genoemd. De briefing wordt vooral door respondenten in de noodhulp en wijkagenten genoemd. Daarnaast geven de respondenten in de survey suggesties om onderzoeksresultaten meer zichtbaar te maken. In verreweg de meeste gevallen (34 procent) wordt Agora als middel genoemd.

In de interviews is de vraag naar bereik als volgt gesteld: hebben de onderzoekers met hun onderzoeksrapport de doelgroep bereikt voor wie de onderzoeksresultaten bedoeld waren?

Het antwoord hierop luidt 'ja' indien met doelgroep de directe opdrachtgever van de onderzoeksopdracht wordt bedoeld, maar is minder eenduidig als met doelgroep wordt bedoeld de feitelijke 'gebruikers' die met de onderzoeksresultaten aan de slag zouden moeten gaan. Daar zijn veelal geen (expliciete) afspraken over gemaakt. Waar sommige onderzoeken dicht op de praktijk zitten en waarschijnlijk is dat de onderzoeksresultaten bekend zijn bij de deelnemende geledingen van de politieorganisatie, hebben de onderzoekers daar in andere gevallen minder zicht op. Door persoonlijke contacten binnen de politieorganisatie komen ze hier soms wel achter en worden ook ad hoc gevraagd voor verdere verspreidingsactiviteiten zoals een toelichting geven op het onderzoek, maar dat is niet gestructureerd en gestuurd

vanuit de politieorganisatie zelf. Opvallend is dat de politieacademie niet als een kanaal wordt gezien om het bereik te vergroten.

Het algehele beeld is dat onderzoeken niet goed doordringen in de politieorganisatie in de zin van bekend zijn bij de doelgroepen van het onderzoek. Niet alleen worden wetenschappelijke onderzoeken slechts beperkt 'ontvangen', maar bij vervolgstappen als verder verspreiden en acties uitvoeren worden de aantallen van medewerkers die hiermee bezig zijn kleiner en kleiner. Vanuit de onderzoekers is de organisatie te ondoorzichtig om gericht toe te werken naar verdere verspreiding, als dat al hun opdracht is (of zo wordt gezien).

Relevantie

In de survey is wat betreft de relevantie van onderzoeken voor de politieorganisatie gevraagd of de kennis die de GGP'ers bereikt als relevant wordt beschouwd voor hun beroepsuitoefening. De respondenten zijn in het algemeen van mening dat onderzoek vooral relevant is als onderzoeken aansluiten bij de (eigen) praktijk, maar minder relevant als ze zich richten op de politieorganisatie. In de groepsgesprekken wijzen respondenten dan ook op het belang van het nader duiden van onderzoeksresultaten richting de politiepraktijk. Vooral vragen als 'voor wie zijn de resultaten bestemd?', 'wat betekent dit voor de praktijk?' en 'waar/wanneer kunnen de bevindingen worden ingezet?' zijn dan relevant. Tegelijkertijd wordt gewezen op het punt wie verantwoordelijk is voor het beantwoorden van deze vragen.

In de interviews is de vraag naar relevantie als volgt gesteld: op welke wijze hebben de onderzoekers ervoor gezorgd dat het onderzoek relevant is (gebleven) voor de politieorganisatie?

De relevantie van het onderzoek wordt bij de start van het onderzoek vastgesteld in de opdrachtformulering, focus van het onderzoek en de verwachte resultaten om zo een goede match te maken met wat de politie wil c.q. relevant vindt. Echter die vastgestelde relevantie is geen garantie voor de ervaren relevantie bij oplevering van het onderzoek. Allerlei organisatorische en politieke oorzaken worden door onderzoekers aangedragen als verklaring voor het feit dat er bij oplevering minder doorwerking heeft plaatsgevonden dan bij de start voor ogen stond.

Het beeld dat uit de interviews naar voren komt is dat onderzoeken in principe als relevant worden gezien. De geïnterviewde onderzoekers menen dat de politieorganisatie zelf het lastig vindt de doorvertaling te maken naar de praktijk. Onderzoekers zien het niet altijd als hun taak die doorvertaling te maken en zien hun onderzoek om diverse redenen vaak aan relevantie verliezen in de politieorganisatie.

Gebruik/verandering

In het onderzoek zijn gebruik van wetenschappelijk onderzoek en verandering die onderzoek in de politieorganisatie teweeg brengt samengenomen. Deze thema's staan namelijk in nauw verband tot elkaar. De vragen die voor deze thema's voor de "ontvangerskant" in de survey gesteld zijn, luiden als volgt: wordt de kennis die de GGP bereikt daadwerkelijk gebruikt? Hoe willen GGP'ers bij voorkeur kennis tot zich nemen? En: heeft de kennis die de GGP bereikt daadwerkelijk geleid tot verandering?

Onder de kop 'bereik' werd eerder in dit hoofdstuk aangegeven dat politiefunctionarissen aangeven vooral via intranet, collegiaal contact en nieuwsbrieven kennis te kunnen nemen van onderzoeken. In de praktijk blijkt dat het gros van de respondenten (80 procent) inderdaad via intranet kennis neemt van onderzoek. Ook worden collegiaal contact en nieuwsbrieven in de praktijk gebruikt. Er lijkt dus weinig discrepantie tussen aanbod en daadwerkelijk gebruik te liggen, hoewel de percentages in daadwerkelijk gebruik lager liggen.

Vervolgens is ook gevraagd in hoeverre politiefunctionarissen onderzoeksresultaten daadwerkelijk gebruiken in hun werk. Voor twee onderzoeken heeft 50 procent van de respondenten aangegeven iets met de onderzoeksresultaten te hebben gedaan; voor de rest van de onderzoeken ligt dit percentage lager.

Niet uitgesloten is dat het voor de praktijk meer begrijpelijk maken van onderzoek bijdraagt aan het gebruik hiervan. Respondenten geven verschillende suggesties hiervoor. Daarbij worden voor het verwerken van onderzoeksresultaten in een begrijpelijke samenvatting/film/praatplaat, eenvoudiger taalgebruik en het vertalen van resultaten naar de politiepraktijk genoemd.

Ten slotte is aan de respondenten in de survey gevraagd of onderzoekskennis heeft geleid tot verandering in de organisatie. Op deze vraag geeft per onderzoek maximaal 37 procent van de respondenten aan dat het betreffende onderzoek het kennisniveau heeft vergroot. Een kleiner deel, maximaal 21 procent van de respondenten bij één onderzoek, geeft aan dat de onderzoeksresultaten aanleiding waren voor een verandering in werkwijze binnen het basisteam.

In de interviews is de vraag naar gebruik als volgt gesteld: hoe hebben de onderzoekers rekening gehouden bij het opstellen van hun conclusies met de toepassing ervan in de praktijk? De vraag naar verandering is als volgt gesteld: hebben onderzoekers feedback gekregen vanuit de praktijk over hun onderzoek dat deze daadwerkelijk heeft geleid tot veranderingen in de organisatie?

Onderzoekers hebben überhaupt weinig zicht op wat er met de onderzoeksresultaten gebeurt: of ze worden gebruikt en of ze tot veranderingen hebben geleid. De politieorganisatie wordt gezien als een 'black box'. Kennis die er bij onderzoekers is over de doorwerking van hun onderzoek komt veelal tot stand door eigen initiatief middels contacten binnen de politieorganisatie. De geïnterviewde onderzoekers verschillen onderling in hun opvattingen of je wel moet willen sturen op doorwerking als onderzoeker. Sommigen verwijzen naar de rol van onderzoeker die op 'afstand' staat en zelfs terughoudend moet zijn met aanbevelingen. Anderen benoemen wel activiteiten die een handreiking doen naar de organisatie; en er zijn ook onderzoekers zijn die meer participatief onderzoek voorstaan en hebben uitgevoerd waarbij het 'gebruik' direct onder hun ogen plaatsvond.

De (proactieve) terugkoppeling vanuit de opdrachtgever hoe de onderzoeksresultaten zijn opgepakt wordt als zeer beperkt ervaren. Ook hier geldt dat warme contacten binnen de organisatie het belangrijkste kanaal lijkt te zijn om inzicht daarin te krijgen. Geïnterviewde onderzoekers verschillen in hun opvattingen of je kunt sturen op doorwerking c.q. veranderingen. Binnen de politieorganisatie zien ze dit in ieder geval als een onvoorspelbaar proces, door allerlei organisatorische en politieke oorzaken is het maar afwachten wat er uiteindelijk met een onderzoeksrapport gaat gebeuren.

Het algehele beeld is dat (sommige) onderzoeken wel effecten sorteren binnen de organisatie, in die zin dat er iets mee gedaan is en het soms ook tot veranderingen heeft geleid (aanpassingen in werkprocessen, handelingsrepertoire agenten, strategische uitgangspunten et cetera). Maar er klinkt, vanuit de politieorganisatie, ook door dat er meer uit te halen is. De meeste onderzoekers vinden het vanuit hun perspectief een erg onvoorspelbaar proces wat er met hun onderzoeksresultaten gebeurt.

5.3 Reflectie op de onderzoeksbevindingen

Aan het eind van dit hoofdstuk reflecteren we kort op alle onderzoeksbevindingen. Voordat we hieraan toekomen, is het belangrijk om drie kanttekeningen te maken.

Ten eerste verschillen de tien geselecteerde onderzoeken nogal. Het gaat dan om verschillen in doelgroep (beleidsmakers, basisteams, meldkamer, samenwerking met gemeente, et cetera), in gerichtheid (strategievorming, nieuwe werkwijze introduceren, audit op werkprocessen et cetera), omvang (kortlopende adviestraject of strategieadvies tot langer durend onderzoek) en in aanpak (literatuuronderzoek, empirisch onderzoek, participatief onderzoek, et cetera).

Ten tweede blijkt uit de interviews dat ook de onderzoekers zelf niet als één groep gezien kunnen worden. Ze delen weliswaar bepaalde observaties en ervaringen in het werken voor en met de politieorganisatie, maar ze verschillen ook op diverse vlakken. Denk hierbij aan hoe ze naar hun eigen rol kijken (van afstandelijke observatie tot participatief), de context van waaruit ze werken (academisch, consultancy) en de resultaten die ze opleveren (analyses, bevindingen, aanbevelingen, handelingsrepertoire et cetera). Dit betekent ook dat niet ieder onderzoek voor iedereen relevant en nuttig is, een betere match maken tussen soort onderzoek en doelgroep zou kunnen helpen de toegankelijkheid en het gebruik van de vele onderzoeken die beschikbaar komen te stroomlijnen.

Ten derde is het op voorhand belangrijk om te vermelden dat de selectie van onderzoeken betrekking heeft op de periode 2018-2020. Dit is bewust gedaan, om de onderzoeken daadwerkelijk 'de mogelijkheid' te geven door te werken in de politieorganisatie. Uit eigen ervaring met onderzoek voor de politie weten we dat er inmiddels, bijvoorbeeld vanuit Politie en Wetenschap via een zogenaamd 'Kennisbenuttingsplan', steeds meer aandacht is voor een visie op de doorwerking van onderzoek nadat dit is afgerond. Dit laatste aspect hebben we in het onderzoek niet meegenomen, hoewel uit deze reflectie een aantal suggesties naar voren komt dat ook voor deze recente ontwikkelingen interessant kunnen zijn.

Reflectie ten aanzien van bereik

Als men binnen een basisteam kennis wil nemen van onderzoeken die relevant zijn, dan zal de informatie in deze onderzoeken 'gebracht' moeten worden. Dit vereist mensen die deze informatie 'halen'. Dit hoeven niet alle GGP'ers in een basisteam te zijn, want niet iedereen hoeft ook alles te weten wat betreft onderzoeksbevindingen. Uit de survey blijkt dat het meeste aan onderzoeksresultaten bij de teamchefs terecht komt; in eerste aanleg fungeren zij als 'ontvangers van kennis'. Vervolgens is het dan wel afhankelijk van iedere individuele teamchef of kennis breder verspreid wordt, al dan niet via een programmavertegenwoordiger/operationeel expert. Bereik lijkt daarmee voor een groot deel persoonsafhankelijk, wat dit thema te onvoorspelbaar en te ad hoc maakt.

Reflectie ten aanzien van relevantie

Relevantie van onderzoek wordt vooral aan het begin van onderzoek vastgesteld, maar dreigt aan het eind te verwateren. Dit komt bijvoorbeeld door andere prioriteiten, een ander (veranderings)proces of andere mensen in de organisatie die naar voren worden geschoven. Hierin speelt ook het niveau waarop een onderzoek zich afspeelt een rol; gaat het om een landelijk strategisch lange-termijn-onderzoek of om een korte-termijn-onderzoek in een basisteam? Beide extremen vragen andere doorwerking. Daarom is enige verduidelijking in het niveau van onderzoek al aan het begin mogelijk interessant, bijvoorbeeld of onderzoek zich op operationeel, tactisch of strategisch niveau afspeelt. Ook voor de onderzoekers ligt hier een taak, door de vraag te stellen welk idee bestaat om de vertaalslag te maken naar één of meer niveaus. Een 'bijwerking' hiervan kan mogelijk zijn dat dit tot dubbel commitment, zowel bij opdrachtgever als onderzoeker, leidt.

Reflectie ten aanzien van gebruik/verandering

Er is sprake van enig verschil in het kennis kunnen nemen van onderzoek en het daadwerkelijk doen. Vaak ontbreekt het aan de vertaalslag voor de werkvloer. Wat betreft het aanbod richting de 'ontvangers' is het belangrijk om goed na te denken over deze vertaalslag. Maar het is de vraag wie hier verantwoordelijk voor moet zijn: houdt het voor onderzoekers niet op bij het onderzoek? Maar staat er vervolgens wel iemand in de politieorganisatie die het oppakt? Dit is een fragiel evenwicht, waar het antwoord nog op gevonden moet worden.

Ook zijn in het onderzoek meerdere suggesties gegeven voor het verbeteren van kan de vindbaarheid van onderzoeken. De vraag is dan vervolgens hoe ver hierin gegaan moet worden en of binnen de politieorganisatie, ook in vergelijking met andere organisaties, al niet voldoende aandacht wordt besteed aan professionalisering.

5.4 Enkele suggesties voor de toekomst

Alles overziend, is het de vraag welke concrete suggesties uit de onderzoeksbevindingen voortvloeien. Zowel uit de survey als de interviews blijkt dat doorwerking een ingewikkeld proces is. Om deze reden presenteren we hier drie algemene suggesties, welke we daarna verdiepen met enigszins meer concrete aanbevelingen op drie thema's, zonder daarmee volledig te zijn.

Een gedifferentieerde doorwerkingsaanpak

Allereerst willen we terugkomen op de aangehaalde diversiteit in de tien betrokken onderzoeksrapporten in dit onderzoek. Die verschillen in doelgroep, gerichtheid, omvang en aanpak betekent naar onze mening dat een gedifferentieerde doorwerkingsaanpak nodig is. Ter illustratie: een onderzoeksrapport met meer algemene observaties en aanbevelingen zal de vraag oproepen: wie pakt dit nu op? Hoe vertalen we dit door in de organisatie? Terwijl een onderzoek met een verslag van (lokale) interventies in werkprocessen en het handelen van de BT's vragen zal oproepen als: hoe krijgen we deze kennis en ervaringen bij de andere BT's? Hoe krijgen we dit opgeschaald? Belangrijk is dat de doorwerkingsaanpak is toegespitst op het soort onderzoek en de beoogde doelgroep.

Het maken van een vertaalslag

Deze suggestie ligt ten grondslag aan het hanteren van een gedifferentieerde doorwerkingsaanpak. Zo geldt dat er voor ieder onderzoek een 'vertaalslag' nodig is, maar wel van een andere aard, toegespitst op de kern van het onderzoek. Het inzichtelijk maken van de soort onderzoeksvraag die gesteld wordt (bijvoorbeeld langs de lijn strategisch/tactisch/operationeel of globaal/lokaal of beschouwend/interventies) en het daaraan koppelen van geëigende doorwerkingsprocessen kan tot een betere, of in ieder geval passende, doorwerking leiden. Hieraan kan bij de start van een onderzoek al op geanticipeerd worden door vragen te stellen als: wat voor soort vraag zetten we uit? Wie moet met de resultaten daadwerkelijk aan de slag? En wat kunnen onderzoeker en organisatie daarin betekenen? Waaraan gaan we zien dat de resultaten geland zijn? Een meer fundamentele aanpassing is te bezien in hoeverre onderzoek en praktijk al eerder met elkaar verbonden kunnen worden zodat het niet aankomt op een (één) overdrachtsmoment waar het mis kan lopen. Die verbondenheid kan zonder dat daarmee aan de objectiviteit van het onderzoek wordt ingeboet (zie onder andere Van Vliet, 2022).

Het borgen in de politieorganisatie

In het verlengde van het voorgaande punt is het voor het handhaven/verhogen van het professionaliseringsniveau binnen de politie belangrijk om op de hoogte te blijven van nieuwe ontwikkelingen die uit onderzoek naar voren komen. In dit kader is een vergelijking met artsen te maken: zij blijven zich bijscholen, deels ook omdat dit verplicht wordt gesteld. Op dit punt zien wij ook een verantwoordelijkheid voor de politieorganisatie, samen met de onderzoekers. Omdat uit onderhavig onderzoek blijkt dat onderzoek voornamelijk relevant gevonden wordt als het (direct) bruikbaar is voor de eigen praktijk, is het belangrijk om na het onderzoek toe te werken naar taakgerichte informatie die handelingsperspectief geeft. De vraag is dan wel wie deze informatie gaat verzorgen. Omdat er in Nederland sprake is van 167 basisteams, is het van belang om dit goed te borgen, bij voorkeur via een 'ambassadeur' per basisteam. We zien hierin ook een rol weggelegd voor de Politieacademie als plek waar de toekomstige professional wordt opgeleid.

Onderbouwende aanbevelingen

De suggestie om met ‘geëigende doorwerkingsprocessen’ te gaan werken is makkelijker gezegd dan gedaan omdat doorwerking zo nauw verweven is met vele aspecten van een organisatie. Het kan helpen die complexiteit hanteerbaar te maken door verschillende aspecten te onderkennen die het complex maken. We concretiseren hier drie aspecten – zonder volledig te zijn – waar meer verdiepende aanbevelingen onder vallen.

Kennismanagement

Een aantal observaties hebben duidelijk te maken met kennismanagement: hoe en in welke vorm (rapport, flyer, dia in de briefing) wordt kennis beschikbaar gesteld, gedeeld, waar is het te vinden en hoe wordt er met nieuwe kennis omgegaan?

Bovenstaande vraagt een reflectie op welke kanalen er zijn binnen de organisatie: door wie, wanneer en waarvoor ze gebruikt worden, maar ook welke rollen en taken er binnen de organisatie zijn en wie waarvoor verantwoordelijk is, tot en met hoe ‘professionaliseren’ terugkomt in bijvoorbeeld functioneringsgesprekken.

Het onderzoek wijst uit dat voor onderzoekers én de politieorganisatie er geen automatisme is om de verbindende rol tussen onderzoeksresultaten en de politiepraktijk op te pakken. In het ideale geval is dit automatisme tot in de haarvaten van de organisatie doorgedrongen. Als aanjager daarvoor kan (tijdelijk) met een rol worden gewerkt die dit goede voorbeeld geeft en hierop ‘stuurt’.

Communicatie

Andere observaties hebben te maken met communicatie. Niet alleen in de afstemming van de opdracht door een goed gesprek te voeren over verwachtingen en resultaten, en over de betekenis van het onderzoek; maar juist tijdens en na het onderzoek om niet te blijven hangen in dat er een ‘kloof’ is tussen onderzoek en politiepraktijk.

Met in achtneming van ieders rol en positie lijkt er meer mogelijk te zijn om elkaar te informeren over de doorwerking van het onderzoek, wat een opmaat kan zijn naar meer onderlinge betrokkenheid of in ieder geval het beter verstaan van elkaar. Uit de interviews blijkt dat onderzoekers interesse hebben in de gevolgen die hun onderzoek voor de praktijk had, er is echter geen georganiseerde manier van terugkoppeling waardoor het neerkomt op eigen initiatief en warme contacten. Dit kan vrij eenvoudig worden opgelost door meet-ups, bijeenkomsten, gesprekken, over zowel concrete onderzoeken of over meer algemene thema’s, zoals de betekenis van onderzoek voor de politieorganisatie. De rol van de politieacademie (nu nagenoeg afwezig in de discussie) zou hierbij ook meegenomen kunnen worden.

Organisatiecultuur

'Organisatiecultuur' is al snel een containerbegrip, maar moet hier wel degelijk genoemd worden. Dit omdat er zeker in de interviews een bepaalde onderstroom is te constateren waarbij men een spanning ziet tussen de wil een lerende organisatie te zijn (van fouten kun je leren) versus een organisatie die maar al te goed beseft dat ze onder een vergrootglas ligt van media en politiek (fouten worden afgestraft). Dit gaat 'doorwerking' niet oplossen, maar acties om doorwerking te verbeteren zijn er wel afhankelijk van waardoor het gevaar bestaat dat allerlei initiatieven rondom doorwerking 'mislukken' omdat ze niet in vruchtbare aarde vallen.

Dit zijn slechts drie aspecten die ieder aandacht vragen. Tegelijkertijd zijn er allerlei methoden voorhanden om doorwerking te bevorderen en 'laagdrempelig' te introduceren in de organisatie, zoals de 'small wins'-aanpak die alert is op (lokale) initiatieven (innovaties) om deze vervolgens op te schalen (Termeer & Dewulf, 2019). Of de 'most significant change'-methode, om helderheid te krijgen welke verandering een organisatie(eenheid) nu belangrijk vindt en waarom (Davies & Dart, 2005). Dit om aan te geven dat het binnen een aanpak mogelijk is om zowel *top-down*-aanpassingen door te voeren als *bottom-up*-ervaringen op te doen.

Literatuurlijst

Davies, R., & Dart, J. (2005). *The 'Most Significant Change' (MSC) Technique*. Cambridge/Hastings: Bischops/Clear Horizon.

De Jong, S. P., van Arensbergen, P., Daemen, F., van der Meulen, B., & van den Besselaar, P. (2011). Evaluation of research in context: an approach and two cases. In: *Research Evaluation*, 20(1), 61-72.

Franken, A., Andriessen, D., van der Zwan, F., Kloosterman, E., & van Ankeren, M. (2018). *Meer waarde met HBO. Doorwerking praktijkgericht onderzoek van het hoger beroeps onderwijs*. Den Haag: Vereniging Hogescholen.

Nederland Ondernemend Innovatieland Innovatieplatform (2009). *Van voornemens naar voorsprong: Voorstel voor een Nederlandse valorisatieagenda*. Den Haag: Interdepartementale programmadirectie Kennis en Innovatie.

Spaapen, J., & van Drooge, L. (2011). Introducing 'productive interactions' in social impact assessment. In: *Research Evaluation*, 20(3), 211-218.

Termeer, C., & Dewulf, A. (2019). A small wins framework to overcome the evaluation paradox of governing wicked problems. In: *Policy and Society*, 38(2), 298-314.

Van Vliet, H. (2022). *De voorbeschouwing. Over impact, valorisatie en doorwerking*. Amsterdam: Hogeschool van Amsterdam.

Wakkee, I., van der Sijde, P., & Nuijens, N. (2013). *Valorisatie in Nederland. Exploratieve verkenning van het landschap van Valorisatieprogramma's*. Amsterdam: Vrije Universiteit Amsterdam.

Bijlage 1: Geselecteerde onderzoeken

Uit 39 publicaties die in de jaren 2018-2020 zijn verschenen zijn de volgende tien onderzoeken geselecteerd.

1. Mehlbaum, S. en R. van Steden (2018). *Doe-het-zelf-surveillance. Een onderzoek naar de werking en effecten van WhatsApp-buurgroepen*. Amsterdam/Amsterdam/Utrecht: VU/ Mehlbaum Onderzoek/Verwey Jonker Instituut.
 - Het doel van het onderzoek is inzicht geven in de werking van WhatsApp-groepen in de praktijk, inclusief de gewenste en mogelijk ongewenste gevolgen van digitale buurtpreventie en adviseren over de optimale inzet van digitale buurtpreventiegroepen en de rol van de politie hierin.
 - Publicatie, zie: bw.PK95_HP_deel 30.5 (politieenwetenschap.nl)
2. Lub, V. en T. de Leeuw (2019). *Politie en actief burgerschap: een veilig verbond? Een onderzoek naar samenwerking, controle en (neven)effecten*. Den Haag/Rotterdam/Rotterdam/Rotterdam: Politie & Wetenschap/Bureau voor Sociale Argumentatie/Erasmus Universiteit/Bureau voor Maatschappij, Veiligheid & Deviantie.
 - In dit onderzoek is het doel om via de vergelijking tussen veilige en niet-veilige wijken de kennis over moderne vormen van politieel-civiele samenwerking en communicatie verder te ontwikkelen.
 - Publicatie, zie: bwPW108print_deel 30.5 (politieenwetenschap.nl)
3. Reef, J. en N. Ormskerk (2019). *Zorg voor kinderen bij aanhouding van ouders. Best practices uit binnen- en buitenland* (2019). Leiden: Universiteit Leiden.
 - Het doel van het onderzoek is om inzicht te krijgen in kenmerken, knelpunten en effectieve werkwijzen van aanhoudingen waarbij kinderen aanwezig zijn in Nederland om op die manier best practices op te stellen voor teams in Nederland die te maken krijgen met zorg voor achterblijvende kinderen.
 - Publicatie, zie: bwpk98pod_deel 30.5 (politieenwetenschap.nl)
4. Scholtens, A. en I. Helsloot (2019). *Naar een efficiëntere noodhulp? Een verkennend actieonderzoek*. Den Haag/Renswoude: Politie & Wetenschap/Crisislab,
 - Doel van dit onderzoek is om een bijdrage te leveren aan het voornemen van de Nationale Politie om tot een efficiëntere noodhulp te komen: dat de tijd tussen de meldingen door beter wordt benut, waardoor meer capaciteit beschikbaar komt voor het uitvoeren van andere politietaken.
 - Publicatie, zie: bwPW110print_deel 30.5 (politieenwetenschap.nl)

5. Terpstra, J. (2019). *Wijkagenten en veranderingen in hun dagelijks werk. Verslag van een onderzoek*. Nijmegen: Radboud Universiteit
 - Het doel van het onderzoek is inzichtelijk maken hoe het feitelijke werk van wijkagenten in de Nationale Politie eruit ziet en in hoeverre dit is veranderd in vergelijking met de situatie van ruim tien jaar geleden, ten tijde van het regionale politiebestedel.
 - Publicatie, zie: bwPW109print PA II_deel 30.5 (politieenwetenschap.nl)
6. Goldenbeld, C., A. Stelling-Kończak en S. van der Kint (2019). *Verkeershandhaving op Nederlandse autosnelwegen. Evaluatie van de werkwijze van het Team EVT, de effecten en de acceptatie van politiecontroles*. Den Haag/Den Haag: Politie & Wetenschap/SWOV.
 - Het doel van dit onderzoek is nate gaan hoe de kosteneffectiviteit van en het maatschappelijk draagvlak voor verkeershandhaving kunnen worden vergroot, rekening houdend met landelijke handhavingsprioriteiten en specifieke lokale risico's.
 - Publicatie, zie: 23091_PW113 Verkeershandhaving op Nederlandse autowegen.indd (politieenwetenschap.nl)
7. Bekkers, F., Schermers, P. Sinning & R. Bergema (2019). *Op de naden ontstaan scheuren. Over polarisatie in de samenleving en wat dat kan betekenen voor de politie*. Den Haag: HCSS.
 - Doel: niet op internet gepubliceerd
 - Publicatie, zie: niet op internet gepubliceerd.
8. Salet, R. en H. Sackers. *Bestuurlijke bevoegdheden, politie en de lokale aanpak van onveiligheid*. Den Haag/Nijmegen: Politie & Wetenschap/Radboud Universiteit.
 - Het doel is inzicht verschaffen in de wijze waarop de politie betrokken is bij de inzet van lokale bestuurlijke bevoegdheden die worden gebruikt voor de aanpak van criminaliteit en overlast en welke gevolgen heeft dit voor het politiewerk.
 - Publicatie, zie: <https://www.politieenwetenschap.nl/cache/files/623068d3331fcPW107.pdf>
9. Boer, A., R. Ceulen, H. Moors en T. Spapens (2020). *Interveniëren in criminele families*. Den Haag/Den Haag/Tilburg: Politie & Wetenschap/EMMA/Tilburg University.
 - Het doel is het uitvoeren van een inventarisatie en analyse van interventies en werkwijzen die worden en werden toegepast om de illegale en ondermijnende activiteiten van criminele familienetwerken te frustreren en/of te neutraliseren. Hierbij wordt aandacht geschonken aan preventieve en repressieve maatregelen en uitvoeringspraktijken maar ook aan niet- of post-strafrechtelijke aanpakken, zoals interventies op het gebied van psychosociale begeleiding, schuldsanering en gezinsreclassering.
 - Publicatie, zie: 23897_PW94a Criminele families.indd (politieenwetenschap.nl)
10. Boekhoorn, P. en S. Holtackers (2020). *De flexteams binnen de Nationale Politie. De toegevoegde waarde van de flexteams volgens de afnemers bij de politie (2020)*. BBSO
 - Doel is het achterhalen van de toegevoegde waarde die basisteams en districtsrecherche toekennen aan de flexteams.
 - Publicatie te bestellen via: Flexteams van de politie onder de loep - BBSO, een onafhankelijk bureau voor sociaal-wetenschappelijk onderzoek.

Bijlage 2: Interviewprotocol en verantwoording

De oorspronkelijke onderzoeksvragen zijn herschreven naar onderzoeksvragen in lijn met de vier thema's van bereik, relevant, gebruik en verandering. Daarbij is geen van de oorspronkelijke onderzoeksvragen verloren gegaan maar anders, vaak gedetailleerde, bevraagd. Hieronder de relatie tussen de oorspronkelijke onderzoeksvragen en de daadwerkelijk gebruikte onderzoeksvragen in het onderzoek.

De vraag naar 'bereik' is in het interviewprotocol verder uitgewerkt in 3 subvragen. Hierin is oorspronkelijke onderzoeksvraag 1 meegenomen in subvraag 3a en 3c, oorspronkelijke onderzoeksvraag 2 in subvraag 3c, oorspronkelijke onderzoeksvraag 3 in subvraag 3b, en oorspronkelijke onderzoeksvraag 5 in subvraag 3a.

De vraag naar 'relevantie' is verder uitgewerkt in 4 subvragen. Hierin is de oorspronkelijke onderzoeksvraag 1 meegenomen in de subvragen 4b en 4c, is de oorspronkelijke onderzoeksvraag 2 meegenomen in de subvragen 4a en 4d, is de oorspronkelijke onderzoeksvraag 3 meegenomen in de subvragen 4b en 4c, en is de oorspronkelijke onderzoeksvraag 5 meegenomen in vraag 4a.

De vraag naar 'gebruik' is verder uitgewerkt in 4 subvragen. Hierin is de oorspronkelijke onderzoeksvraag 1 meegenomen in de subvraag 5d, is de oorspronkelijke onderzoeksvraag 2 meegenomen in de subvragen 5b en 5c, is de oorspronkelijke onderzoeksvraag 3 meegenomen in de subvraag 5b, en is de oorspronkelijke onderzoeksvraag 4 meegenomen in subvragen 5a en 5d.

De vraag naar 'verandering' is verder uitgewerkt in 3 subvragen. Hierin is de oorspronkelijke onderzoeksvraag 1 meegenomen in de subvraag 6a, is de oorspronkelijke onderzoeksvraag 2 meegenomen in subvraag 6b, is de oorspronkelijke onderzoeksvraag 4 meegenomen in subvragen 6a en 6c.

Introductiemail van het onderzoek aan de geïnterviewden:

Beste ...

Bureau Beke en de Hogeschool van Amsterdam voeren momenteel een onderzoek uit naar de aansluiting van (wetenschappelijke) onderzoek op de kennisbehoefte in de basisteams van de gebiedsgebonden politie (GGP).

Naast het uitzetten van een online survey onder basisteams is een ander onderdeel van het onderzoek interviews met onderzoekers die een onderzoek voor de politie organisatie hebben uitgevoerd. Uit een selectie van onderzoeken van de afgelopen jaren is ook uw onderzoek geselecteerd als een interessante casus om deze aansluiting diepgaander te bevragen.

Op verzoek van de onderzoekers vraag ik uw medewerking voor een dergelijk interview. Het interview zal een uur in beslag nemen en kan in afstemming online of fysiek worden gehouden. De interviewresultaten zullen worden geanonimiseerd in de verslaglegging. Voor een concrete afspraak zal contact worden opgenomen met u door Dr. H. van Vliet van de Hogeschool van Amsterdam.

Het onderzoeksteam is ook voornemens een gezamenlijke sessie van basisteams en onderzoekers te organiseren als afsluiting van het onderzoek. Als u hiervoor interesse heeft zult u hierover t.z.t. worden geïnformeerd.

Interviewprotocol:

1. Introductie project en doel interview (zoals beschreven in email/uitnodiging voorafgaand aan gesprek)

- Opname starten, vragen of hierin toegestemd kan worden
- Voorstellen
- Introductie project
- Doel interview
- Uitnodiging aan onderzoeker zichzelf kort te introduceren en 'relatie' met politie

2. Specifieke onderzoek dat centraal staat: algemene oriëntatie

- A. Wat was voor jou de aanleiding om dit onderzoek te starten?
- B. Wie was er bij het onderzoek betrokken vanuit de politie?
- C. Was er een opdrachtformulering? Hoe is deze tot stand gekomen?
- D. Hoe is het onderzoek verlopen? Was dat zoals gepland/verwacht? Wat waren belangrijkste aanpassingen?
- E. Wat zijn de belangrijkste opbrengsten? En hoe zijn deze toegankelijk, en voor wie?

3. Doorwerkingsaspect: Bereik

- A. Was van tevoren duidelijk voor welke doelgroep binnen de politie het onderzoek bedoeld was?
 - i. *Zo ja, waar blijkt dit uit? Hoe is hier rekening mee gehouden in het onderzoek? (bv. door ze erbij te betrekken, specifieke casuïstiek, taalgebruik etc.)*
 - ii. *Zo niet, waarom niet? Hoe ben je daarmee omgegaan?*
- B. Zijn er voorafgaand aan het onderzoek doelstellingen afgesproken over beoogd bereik van de onderzoeksopbrengsten? (bv. disseminatie/ verspreiding van opbrengsten; verder ontwikkelen/beheren van de opbrengsten)
 - i. *Zo ja, hoe is hier rekening mee gehouden in het onderzoek?*
 - ii. *Zo niet, waarom niet?*
 - iii. *Zou dit (beoogd bereik) ten goede komen aan het gebruik van het onderzoek in jouw ogen?*
- C. Welke kennisinteracties (lezingen, gesprekken, workshops, trainingen, gastcolleges, presentaties, interviews etc.) zijn er georganiseerd om het bereik te vergroten? En van wie kwam het initiatief hiertoe?
 - i. *Is er bijvoorbeeld contact geweest met politie academie om daar het rapport toe te lichten voor docenten en studenten?*
 - ii. *Wanneer hebben deze kennisinteracties plaatsgevonden (tijdens, kort na afronding, nog steeds)?*
 - iii. *Zo niet, zou dat een meerwaarde voor je hebben?*

4. Doorwerkingsaspect: Relevantie

- A. Hoe is bepaald wat de belangrijkste opbrengsten zouden moeten zijn van het onderzoek?
- Is dit gaande het onderzoek bijgesteld? Zo ja, waarom?*
 - Wie waren er bij betrokken en wie zouden er volgens jou bij betrokken moeten zijn?*
- B. Hoe zijn de (eind)gebruikers betrokken geweest bij het bepalen van de opbrengsten van het onderzoek?
- Indien niet: had dat in jouw ogen een meerwaarde kunnen hebben? En welke dan?*
 - Indien wel: op welke manier, welke meerwaarde heeft dit gehad, heeft dit naar jouw mening geholpen met de doorwerking van het onderzoek?*
- C. Hoe zijn de (eind)gebruikers betrokken geweest bij de uitvoering van het onderzoek?
- Indien niet: had dat in jouw ogen een meerwaarde kunnen hebben? En welke dan?*
 - Indien wel: op welke manier, welke meerwaarde heeft dit gehad, heeft dit naar jouw mening geholpen met de doorwerking van het onderzoek?*
- D. Zijn, terugkijkend, de onderzoeksopbrengsten terechtgekomen bij diegene waarvoor ze het meest relevant zijn?
- Zo niet, waarom niet?*

5. Doorwerkingsaspect: Gebruik

- A. Worden concrete opbrengsten uit het onderzoek nu door de gebruikt, zover jij weet?
- Zo ja, welke en hoe? Wordt het resultaat nog doorontwikkeld? Wat is jouw betrokkenheid hierbij?*
 - Zo nee, waarom niet? Wat houdt dit tegen in jouw ogen?*
 - Zijn er tijdens de looptijd van het project momenten aan te wijzen waarop het onderzoek al impact had, in die zin dat tussenresultaten al leidde tot gebruik?*
- B. Zijn de onderzoeksopbrengsten direct bruikbaar of dient een gebruiker nog een of andere vorm van bewerking te doen om het onderzoeksresultaat naar de eigen context te 'vertalen'?
- Zo ja, waarom is dit al niet gedaan in het onderzoeksverslag? (bv. conclusies in de vorm van "Wat betekent dit voor jouw werkpraktijk?")*
 - Zo niet, hoe is die 'bewerking' al gedaan in het rapport? (bv. protocollering, checklist, casusbeschrijving, voorgestelde handelingsmogelijkheden, lesmateriaal voor academie etc.)*
- C. Is er, naar jouw weten, een bepaalde ondersteuning of nazorg geregeld voor het gebruik van de onderzoeksopbrengsten (bv. handleiding, helpdesk, trainingen, kennisclips, website etc.)?
- Indien ja, welke ondersteuning en hoe ben je daarbij betrokken?*
 - Indien nee, zie je daar meerwaarde in? En zou je daarbij betrokken willen zijn?*

D. Heeft het onderzoeksteam directe vragen gekregen uit de doelgroep voor verdere toelichting, opmerkingen, complimenten, een gesprek etc.

i. *Indien ja, van wie, hoe vaak, welk soort vragen?*

ii. *Indien niet, waarom gebeurt dat volgens jou niet?*

6. Doorwerkingsaspect: Verandering

A. Heeft het onderzoek geleid tot daadwerkelijke verandering in de werkwijze van de politie, zover je weet? Bv. in protocollen, trainingen, gedragsregels, onderwijsmateriaal etc.

B. Welke kansen zijn er om de onderzoeksopbrengsten verder te 'implementeren', d.w.z. tot zijn recht te laten komen in de politieorganisatie? Is er uitgehaald wat erin zat? Waarom wel of niet?

C. Is er een vervolgonderzoek geweest/gepland? Zo ja, welke ervaringen vanuit dit onderzoek zijn/worden er meegenomen in het vervolgonderzoek?

7. Aanvullende/afsluitende vragen

A. Wat zijn jouw belangrijkste 'lessons learned' als het gaat hoe dit onderzoek door de politie is opgepakt?

i. Wat zou je anders doen?

ii. Waar let je op bij nieuwe opdrachten vanuit de politie?

B. Welke suggesties heb je om onderzoeksopbrengsten beter te laten landen in de politieorganisatie?

8. Heb ik nog dingen gemist, wil je nog iets toevoegen n.a.v. dit interview?

Bedanken voor tijd en input, iets zeggen over vervolg van het onderzoek.

Bijlage 3: Uitnodigingsmail en survey

De uitnodigingsmail

Beste collega,

Momenteel voeren Bureau Beke en de Hogeschool van Amsterdam op verzoek van de Nationale Politie een onderzoek naar de aansluiting van (wetenschappelijk) onderzoek bij de behoefte aan onderzoeksresultaten in de basisteams uit. Ook onderzoeken zij of de resultaten van onderzoek door de GGP worden benut.

Eén van de onderdelen van het onderzoek is het uitzetten van een online vragenlijst in basisteams. In de vragenlijst wordt onder andere gevraagd naar de gang van zaken bij het verspreiden van onderzoeken in de basisteams en naar punten voor verbetering.

Graag vraag ik jullie om medewerking door de vragenlijst in te vullen. De vragenlijst is geheel anoniem en in maximaal 10 minuten in te vullen. Er wordt wel naar de eenheid gevraagd, maar er wordt niet op dat niveau gerapporteerd. Jullie zijn geselecteerd op basis van een aselechte representatieve steekproef. De antwoorden op de vragenlijst komen direct bij onderzoekers binnen en worden door hen verwerkt en geanalyseerd.

De survey

In de vragenlijst komen gesloten en open vragen voor. Soms is het mogelijk om één antwoord aan te klikken en soms kunnen meerdere antwoorden aangeklikt worden. We hebben het in de vragenlijst steeds over 'onderzoeksresultaten' die aangeleverd worden. Hieronder verstaan we de uitkomsten uit (wetenschappelijke) onderzoeken die in opdracht van de Nationale Politie of Politie & Wetenschap zijn uitgevoerd en betrekking hebben op het werk binnen de GGP.

In welke eenheid werkt u?

1. Amsterdam
2. Den Haag
3. Landelijke Eenheid
4. Limburg
5. Noord-Nederland
6. Midden-Nederland
7. Noord-Holland
8. Oost-Brabant
9. Oost-Nederland
10. Rotterdam
11. Zeeland-West-Brabant

Wat is uw functie?

1. Teamchef
2. Operationeel expert GGP algemeen
3. Operationeel expert GGP wijkagent
4. Operationeel specialist
5. Senior GGP algemeen
6. Senior GGP wijkagent
7. Anders, namelijk: _____

Ontvangt u wetenschappelijke onderzoeken?

1. Ja
2. Nee

Verspreidt u zelf wel eens onderzoeksresultaten binnen uw werkomgeving?

1. Ja, als ik onderzoeksresultaten zie, verspreid ik die altijd
2. Ja, als ik onderzoeksresultaten zie, verspreid ik die als ik dat de moeite waard vind
3. Nee, ik verspreid nooit onderzoeksresultaten

Op welke wijze kunt u binnen uw team kennis nemen van onderzoeksresultaten? (Meerdere antwoorden mogelijk)

1. Via intranet
2. Via de briefing
3. Via e-learning/cursus
4. Collegiaal contact
5. Teamoverleg
6. Via online netwerken zoals LinkedIn
7. Via nieuwsbrieven
8. Anders, namelijk: _____

Heeft u suggesties om de onderzoeksresultaten binnen uw team anders te verspreiden?

1. Nee
2. Ja, namelijk: _____

Wanneer zijn onderzoeksresultaten relevant voor uw werk?(Meerdere antwoorden mogelijk)

1. Als het duidelijk omschreven resultaten zijn
2. Als ze direct bruikbaar zijn in de praktijk
3. Als ze bijdragen aan mijn eigen kennis/inzichten
4. Als het onderzoek een duidelijke samenvatting heeft
5. Als het onderzoek eenvoudig digitaal te verspreiden is
6. Als het onderzoek een actueel thema behandelt
7. Als het onderzoek goed leesbaar is
8. Als het onderzoek specifiek voor de politieorganisatie is
9. Als het onderzoek ook voor ketenpartners relevant is
10. Wanneer er ook een visuele weergave van de resultaten is (bijv. infographic of powerpoint)
11. Wanneer er (veel) media-aandacht voor het onderzoek/onderwerp is
12. Wanneer het onderzoek betrekking heeft op de politieorganisatie
13. Wanneer het onderzoek kritisch is over de politieorganisatie
14. Wanneer het onderzoek verspreid wordt door meerdere collega's
15. Anders, namelijk:

Hieronder ziet u een selectie van tien onderzoeken die binnen de GGP in de periode 2018-2020 zijn uitgevoerd. Kent u een of meerdere van deze onderzoeken?

	Ja	Nee
Mehlbaum e.a. (2018). Doe-het-zelf-surveillance. Een onderzoek naar de werking en effecten van WhatsApp-buurtgroepen		
Lub e.a. (2019). Politie en actief burgerschap: een veilig verbond? Een onderzoek naar samenwerking, controle en (neven)effecten		
Reef e.a. (2019). Zorg voor kinderen bij aanhouding van ouders. Best practices uit binnen- en buitenland		
Scholtens e.a. (2019). Naar een efficiëntere noodhulp? Een verkennend actieonderzoek		
Terpstra (2019). Wijkagenten en veranderingen in hun dagelijks werk. Verslag van een onderzoek.		
Goldenbeld e.a. (2019). Verkeershandhaving op Nederlandse autosnelwegen. Evaluatie van de werkwijze van het Team EVT		
Bekkers e.a. (2019). Op de naden ontstaan scheuren. Over polarisatie in de samenleving en wat dat kan betekenen voor de politie		
Salet e.a. (2019). Bestuurlijke bevoegdheden, politie en de lokale aanpak van onveiligheid		
Boer e.a. (2020). Intervenieren in criminele families		
Boekhoorn e.a. (2020). De flexteams binnen de Nationale Politie. De toegevoegde waarde volgens de afnemers		

Welke betrokkenheid had u bij het onderzoek: Doe-het-zelf-surveillance, Mehlbaum e.a. (2018)?

1. Geen betrokkenheid
2. Betrokkenheid vooraf (bijvoorbeeld aandragen onderzoeksvragen, formulering opdracht)
3. Betrokkenheid tijdens (als respondent, bijvoorbeeld geïnterviewd, deelname in workshop, lid van klankbordgroep/begeleidingscommissie of gereageerd op conceptteksten)
4. Betrokkenheid achteraf (bijvoorbeeld reactie gegeven op conceptrapport, contact met onderzoekers over resultaten)
5. Andere betrokkenheid, namelijk: _____

Kunt u aangeven welke actie(s) is/zijn uitgevoerd om de bekendheid met de resultaten uit dit onderzoek binnen uw basisteam te vergroten?

1. Geen actie
2. Actie uitgevoerd
3. Weet ik niet

In hoeverre vond u de aangereikte resultaten uit dit onderzoek relevant voor uw werk binnen de GGP?

	Geheel niet relevant	Niet relevant	Neutraal	Relevant	Zeer relevant
Doe-het-zelf-surveillance					

Heeft u iets gedaan met de aangereikte onderzoeksresultaten?

1. Ja, ik heb iets gedaan met alle onderzoeksresultaten
2. Ja, met sommige onderzoeksresultaten
3. Nee, niets mee gedaan

Bent u van mening dat de aangereikte onderzoeksresultaten het kennisniveau binnen het basisteam hebben vergroot?

1. Nee
2. Ja
3. Weet ik niet

Zijn de aangereikte onderzoeksresultaten aanleiding voor een daadwerkelijke verandering in de werkwijze binnen het basisteam?

1. Nee
2. Ja
3. Weet ik niet

Voor de negen overige onderzoeken zijn steeds dezelfde vragen gesteld.

Heeft u suggesties om de aangereikte onderzoeksresultaten meer vindbaar te maken, zodat u er meer gebruik van gaat maken?

1. Nee
2. Ja, de volgende suggestie(s): _____

Heeft u suggesties om de aangereikte onderzoeksresultaten meer begrijpelijk te maken, zodat u er meer gebruik van gaat maken?

1. Nee
2. Ja, de volgende suggestie(s): _____

Heeft u suggesties om de aangereikte onderzoeksresultaten meer toepasbaar te maken, zodat u er meer gebruik van gaat maken?

1. Nee
2. Ja, de volgende suggestie(s): _____

E-mailadres (@politie.nl)

Blauwonline (@blauwonline.onmicrosoft.com)

